

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 8, БРОЙ 33, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

март 2018

Вестникът е лауреат на Седмия национален конкурс за ученическа журналистика "Стоян Михайловски" - 2014 г. - първо място
Носител на трета награда в Шестия национален конкурс за ученическа журналистика "Стоян Михайловски" - 2013 г.
Носител на първа награда в Четвъртия национален ученически журналистически конкурс "Григор Попов" - 2016 г.
Носител на първа награда в Петия национален ученически журналистически конкурс "Григор Попов" - 2017 г.

Цена 1 лев

Патриотично

Кристина VI^б клас

- ✓ Апостоле, поклон! – стр. 4
- ✓ Докосване до Дякона – стр. 2
- ✓ Да помним историята си – стр. 4
- ✓ Героите остават – стр. 4

Взехме първите награди в националния конкурс за рисунка „Освобождението“. Вижте рисунките и имената на отличените – стр. 2

С грижа и отговорност за себе си и другите

- ✓ Говоря Аз, гражданинът! – стр. 6
 - Ние и Европа
 - Ние и природата
- ✓ Говоря Аз, ученикът! – стр. 7, 8, 9
- ✓ Имам какво да кажа по необозримата и неизбежна тема за българското образование. Какви да бъдем, какво и как да учим, кое е идеалното училище?
- ✓ Какво да ядем, за да порастем – разказ за един вкусен и незабравим урок, от който всички има какво да научим – стр. 5

На кого пишем 6+ и кои са в Топ 3 в края на първия учебен срок – стр. 3

Нова среща в рубриката „И нашите учители са били ученици. И то във „Вазов“ – стр. 2

Честит национален празник!

Трети март е значим и светъл празник, на който прекланяме глави и почитаме паметта на хилядите хора, дали живота си за най-святото – свободата. На този ден през 1878 година в градчето Сан Стефано е подписан мирен договор между Русия и Османската империя, с което се слага край на Руско-турската война. На картата на света отново се появява свободна България. Тя се нарежда сред другите европейски държави и поема пътя на своето развитие. На този ден целият български народ отдава

Хрисимира VII^б клас

почит, уважение и благодарност към онези, които са воювали и защитавали свободата ни. Спомняме си за великите герои от българската история, белязали я със знака на родолюбието и саможертвата - Васил Левски, Христо Ботев, Георги Бенковски, Георги Раковски. Те оставят светла дъга в нашата история с делата си и доказват, че българският народ е силен и има дух за свобода.

Трети март! Денят на Освобождението! Денят на свободата! Да сведем глави и да почетем паметта на нашите деди! Да съхраним надеждата, която те са ни завещали! Надеждата, че ще пазим България, ще се борим за нашите права и ще ценим и обичаме родния си език. Нека опазим чисто и неопетнено всичко българско!

Елина Мълчиногова, V^б

Радина V^б клас

Етикети и опаковки
за всички индустрии

ЛАБЕЛ

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

Освобождението в образи и багри

Наши ученици отново заеха призови места в конкурс за рисунка, вдъхновен от Националния празник 3 март

В националния конкурс, който традиционно организират Регионалните военноисторически музеи в Плевен и Община Плевен, тази година имаше сериозна конкуренция. Участваха 370 творби от 37 училища, 2 детски градини и 1 читалище от 28 населени места в 13 области на България. За поредна година наши ученици участваха и получиха високи от-

личия за своите творби. В първата възрастова група (I-IV клас) взехме две награди – първата – за Олга Станева от IV клас и третата – за Ангел Костов от Iе клас. Във втората възрастова група (V-VIII клас) с първото място бе отличена Кристина Станева от VI б клас.

Церемонията по награждаването на отличените и откриването на изложба от най-добрите рисунки се проведе в първия ден на март в Панорамата „Плевенска епопея 1877“. Тържествено бяха поздравени участниците и връчени наградите на завоювалите призови места в конкурса. Стана ясно, че тазгодишният конкурс е посветен на три важни годишнини - 140 години от Плевенската епопея, 40 години от изграждането на Панорамата "Плевенска епопея 1877" и 111 години от създаването

на Военноисторическите музеи. Кметът на Община - Плевен Георг Спартански връчи наградите на най-добрите и сподели изненадата си от успешното представяне на малките художници. Преподаватели по изобразително изкуство на наградените са Клаудия Черачиева и Олег Маринов. Браво на отличените!

Илейн Иванова 9з

Докосване до Апостола

Цветя за Апостола

Валеше, беше студено, но въпреки това много хора стояха там, заради Апостола на свободата. Ние, учениците от 5а и 5б клас също положихме цветя. Искрено се радвам, че успяхме да почетем паметта на този велик българин, без който може би нямаше да се наричаме българи и за тази негова саможертва бих искала да му кажа „Благодаря!“

Деница Луканова, 5б

Вятърът и дъждът ни обгръщаха с ледена прегръдка, сякаш ни пренесоха в онзи мразовит февруарски ден на 1873 година, в която е загинал смелият Дякон. Всички се чувствахме малко тъжни, но и уютно сгрени от топлината и обичта на нашия Апостол. В очите на хората видях частица от стоманеносивия поглед на Левски. Те тъжаха за България така, както за нея страдат всички родолюбци. Страдах и аз в себе си, но знам, че Дякона е сред нас и живее в сърцата ни. Миналото трябва да ни е пътеводна светлина. Не просто да си спомняме и говорим за Левски, а да пазим чист образа му. Всеки един от нас с поведението и живота си трябва да изгражда паметник на Апостола вътре в себе си.

Елина Мълчициколова, 5б

На 19 февруари чествахме 145 години от обесването на великия апостол на българската свобода. Спомних си, че миналата година участвах с мои съученици в почетния караул пред паметника на Левски в София. Тогава облякох униформа на четник, подобна на неговата, с която се е сражавал в ле-

гията на Раковски и е получил името Левски. За половин час се почувствах част от неговата освободителна армия. Ще помня този момент завинаги. У нас има много паметници на Апостола, но най-важен е оня, който всеки българин носи в сърцето си. Той не е изграден с ръце, а с чувства на гордост и признателност. Той ни завеща да се борим за свободата си, да обичаме ближния си, даже да е с друг цвят и вяра. Човечен и скромен, честен и съобразителен, смел до безразсъдство – това са само част от неговите качества. Към тях трябва да се стремим и ние, днешните хора. Тогава Левски би се гордял с нас.

Лиля Арнаудова, 5б

Апостола и неговото дело са станали символ на българщината. Неговото име носят много училища, читалища, културни центрове, град. В днешно време много сънародници се срамуват да се нарекат българи, подражават на чужди култури, забравяйки многовековното минало и националната гордост на малката ни балканска държава. А имаме безброй причини да сме горди наследници на Апостола. През тъмната епоха на робство той е дръзнал да

създаде революционни комитети, които подготвят освобождението на България. Целта на Левски е да събуди и разпали борбеното самосъзнание на сънародниците си и да им вдъхне национално самочувствие. Паметта за личности като Васил Левски трябва да е жива във века на високите технологии, когато материалните интереси са над моралните, когато чуждият свят примама с подбър живот.

Божена Михайлова, 5а

Всеки народ има светли личности, с които се гордее. За мен, за българката в мен, това е Левски – символът на смелостта и човеколюбието. Какви ли не легенди се носят за него, родени от безстрашието на човека, обрекъл живота си на свободата. Отказал се от дом и семейство, той обикалял в студ и мраз села и градове, за да служи на делото си – България да бъде свободна. Саможертвата му е изключителна, защото се е борил за чиста и свята република. Република, която ние винаги трябва да пазим.

В моите очи той е символ на смелост, пример и голямо сърце. Сърце, което през целия му живот е било за свободата на България, за нашата свобода. За мен той се откроява със своята принципност и твърд характер. Народът е обичал Левски заради голямата му преданост към делото на революцията и подвига му в името на жадуваната свобода.

В моето сърце винаги ще има място за благодарност и преклонение към човека Левски. Неговото дело е велико, а коравият му български дух – незабравим. Трябва да го помним и да следваме неговия пример и заветите му.

Василена Бааджиева, 5б

И нашите учители са били ученици, и то във „Вазов“

Рубрика

Людмила Паргова, преподавател по география

Успехите на моите ученици ме карат да се чувствам успяла

– Кога за първи път се озовахте в СУ „Иван Вазов“ и какво Ви направи най-голямо впечатление?

– За пръв път прекрачих прага на СУ „Иван Вазов“, когато бях в осми клас през 1991г. Бях в 8а клас, а класният ми ръководител беше г-жа Параскева Тумпалова. Тъй като преди това учех в по-малък град и в по-малко училище, първоначално най-силно впечатление ми направи големината на училището и това, колко много ученици и паралелки има.

– Помните ли учителите и класа си и какви бяха те?

– Много добре помня учителите си. Някои от тях сега са мои колеги, като г-н Иван Иванов, г-жа Галина Димитрова, г-жа Галя Радева, г-жа Камелия Добрева. Когато започнах работа, ми беше изключително трудно да разговарям с тях като с колеги, все още им говорех на „вие“.

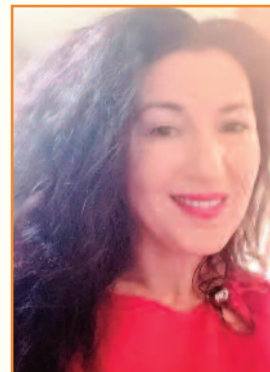
Що се отнася до класа, той не беше голям. Нямам много спомени относно конкретни случки, но мога да заявя, че бяхме задръжен клас и имаше уважение помежду ни. Но колкото се разбирахме, толкова бяхме и немирни – често някой посещаваше директорския кабинет.

– Как продължихте образованието си и защо решихте да се върнете тук?

– След като през 1994г. завърших 11 клас (тогава все още нямаше 12-и), започнах да уча история в университета във Велико Търново. Спомням си, че когато се записвах, един от преподавателите там ми каза, че мога да запиша и втора специалност – география, тъй като имам много висок бал. Аз обаче отказах, защото тогава имах други интереси и планове. Няколко години по-късно обаче промених мнението си, неусетно географската наука започна да буди силен интерес у мен. Така много скоро вече бях записала втора магистратура, отново във великотърновския университет. Въпреки прекрасните ми студентски години в друг град, нещо ме теглеше към „Иван Вазов“. Бях записала топли чувства и разбира се, дълбока благодарност и признателност към училището, защото тук положих основите на своето образование, научих важни неща и у мен се таеше копнеж да ги предам на следващите поколения.

– Какви спомени преобладават в съзнанието Ви, свързани с нашето училище?

– Както вече казах, нямам твърде много спомени от ученическите си години. Но преди време разглеждах сайта на училището и попаднах на стари видеозаписи. Единият от тях беше от връчването на дипломите на випуск '94 – моят випуск. С голямо удоволствие и лека носталгия го гледах

отново и отново. Не можех да повярвам колко промени и всички – аз, приятелите ми, както и г-жа Галина

Димитрова и г-н Димитър Митев, които ни връчваха дипломите.

– Кое свое лице харесвате повече - на преподавателя или на ученика?

– И да си ученик, и да си учител си има своите плюсове и минуси. Но аз лично предпочитам да преподавам. Случвало се е някои от учениците ми да ме попитат защо съм избрала тази професия, като се има пред вид в България какъв е статутът на учителската професия. Истината е, че да бъда преподавател, е моя детска мечта. И нещо, което винаги казвам – най-важно е, когато се събудиш сутрин, да се усмихнеш, защото си удовлетворен от работата си и тя ти носи удоволствие.

– Как се променя училището ни през годините?

– „Расте, но не старее“ – казват за столицата ни. Смело мога да твърдя същото и за нашето училище. Това, което се вижда от първия поглед – базата, която всяка година се усъвършенства. Но освен това в СУ „Иван Вазов“ се правят иновации откъм методиката на преподаването – все по-нови и нови неща се включват в часовете, което прави усвояването на материала по-лесно и разбираемо. Така е през моите очи.

– Кое в СУ „Иван Вазов“ Ви е най-скъпо?

– Най-скъпото за мен са моите ученици. Чувството да знаеш, че правиш нещо полезно за тях, може да се опише с думи. Дори и някои да не научат материала идеално, аз виждам, че те порастват, започват да разсъждават по-разумно. Училището определено помага в живота – всеки клас е едно малко общество, чрез отношенията в него и тяхното развитие учениците изграждат себе си като личности и след като завършат, знаят, че не всички са еднакви, научили са се на толерантност, а това е от огромна полза за тяхното бъдеще.

Най-мило и драго ми става, когато вече завършили ученици се свързват с мен. Чрез тях аз се чувствам успяла, защото виждам в очите им благодарност. А какво повече може да желае човек от това, хората, на които е посветил толкова часове, да бъдат признателни и да искат да се върнат обратно там, където са изживели най-безгрижните си години.

Християна Тасева 9з

Преполовихме учебната година

Какво показват числата – кои са в Топ 3

12 6

Които най-много са се трудили, разбира се! Не знаем дали е изненада за вас, но най-висок среден успех за първия учебен срок показват най-големите и най-малките ученици! Изводите си правете сами!

Във възрастовата група 5-7 клас най-трудолюбивите и най-умните са момчетата и момчетата от 5а клас. Те записаха отличен резултат 5,68. Заслужават не само нашата похвала, но и снимка във вестника. Затова ви ги показваме. Браво на тях! Но ще бъдат още по-известни, ако задържат първенството си! Да внимават, защото са следвани с бърза крачка от 5б клас, които постигнаха Отличен 5,61. Разликата е незначителна и спорът ще се реши в края на учебната година. Трети в нашата класация са 7б с много добър резултат – 5,39! На всички тях пожелаваме благородна надпревара по пътя на знанието!

Сред по-големите – 8-12 клас, първото място е за 12б клас. Истински шампиони! Как се постига това, ни е много трудно да проумеем, но скоро ще разберем. Желая им още по-високи резултати на финала, който съвсем скоро предстои! Достойна смяна идва след тях – 9з са се устремили към върха с много добър резултат за срока – 5,19. В края на учебната година им желаям още повече, а догодина, когато 12б ще са студенти – на върха! Третото място е за 8в клас с Мн. добър 5,12. Макар и току-що дошли сред нас, те вече са в Топ 3. Да не забравят, че истински трудното предстои! На всички тях ние пишем 6+!

В@з Буки Веди

5 а

Шест+

Математическа надпревара

На 9 декември нашето училище отвори врати за близо 500 деца от плевенски училища, от СУ „Крум Плевен“, ОУ „Максим Горки“, за да си срещне в традиционната Катедра математически състезание

То бе организирано от Съюза на математиците в България, секция Плевен – Център. Най-добрите бяха отличени и наградени от директора на училището с медали и грамоти. Как се представиха нашите съученици. Златни медали и грамоти получиха първоклашниците Борис Пашкулски и Димитър Лачовски; второкласникът Мият Дюришич; третокласниците – Стиан Симеонов и Теодор Кръстев; четвъртоклашниците Мартин Георгиев, Алекс Борисов, Виктор Мончев; петокласничката Виктория Монова; шестокласникът Дениз Тунай, седмокласникът Мартин Иванов, деветокласничката Стефани Йошкова; десетокласничката Даяна Димитрова; единайсетокласникът Марсел Иванов и дванайсетокласничката Мерилин Писина.

Сребърни медалисти станаха Мария Андровска, Боян Пенчев, Даяна Димитрова, Диян Димитров, Виктория Недялкова и Дара Пълева – от първи клас; Марина Бъркашка, Петър Атанасов, Цветослав Резашки, Михаил Иванов и Преслав Йордано – от втори; Мартин Мачев, Ивелин Маринов, Ивелина Борисова, Мартин Йото – от трети; Николай Тонков – от

четвърти; пети клас – Антон Георгиев и Цветомир Ангелов; шести клас – Виктория Ованнисян; седми клас – Палменна Брагарушева, Светослав Иванов и Хрисимира Драганова; осми клас – Ниагара Георгиева; девети клас – Габриела Гергова и Правда Панкова; десети клас – Дамян Господинов; единадесети клас –

слава Георгиева, Денислав Брезоев, Юлия Романова; третокласниците Катерина Вачкова и Цветина Данчева; четвъртоклашничката Симона Цветанова; петокласниците Методи Тотев и Теодор Илиев; шестокласниците Велислав Вълчев и Волен Анов; седмокласниците Мартин Димитров, Георги Димитров и Димана

Калина Лачева; дванадесети клас – Стефан Цветков.

На трето място, с бронзови медали, се класираха първоклашниците Алекс Илиев, Боян Лесов, Владимир Атанасов, Даная Борисова, Павел Горанов, Александър Събчев и Виктор Дялов; второкласниците Борис Йорданов, Пре-

Спасова; осмокласникът Красмир Георгиев; деветокласникът Валентин Михайлов; дванайсетокласникът Ивайло Митев.

На всички тях пожелаваме още много успехи!

В@з Буки Веди

Аз програмирам

Наша ученици, участващи в школи по информатика по проект „Твоят час“, се състезаваха помежду си

Четвъртоклашниците показаха умения на езика за програмиране C++ в условията на стабилна конкуренция помежду си. Три часа решаваха задачи и най-добри сред тях бяха Мартин Георгиев от 4д клас, Калин Маринов от 4в и Мартин Тодоров – 4в.

Учениците от 12 клас демонстрираха кой е с най-високи познания в WEB програмирането, което изучават в школата. Те трябваше да решат по две задачи - на езика за описание на уеб съдържание HTML и езика за стилизиране на уеб съдържание CSS. Отличен резултат показаха Ивайло Митев, Стефан Цветков и Екатерина Панева.

В@з Буки Веди

Малки творци

Художници от нашето училище – отличени на областно ниво и готови да цурмват националния кръг

Ученици от начален етап рисуваха своите идеи по темата „Рисувам за децата на Европа“, за да участват в конкурс, обявен от Министерството на образованието и науката и Регионалното управление на образованието – Плевен.

РУО – Плевен класира за участие на национално ниво Моника Цачева от първи клас и Виктория Андреева - от трети. Поощрение – за Тома Стойчев от 1 клас.

Всички участници получиша грамоти от директора Димитър Митев, а от името на началника на РУО – Албена Тотева бяха връчени благодарствени адреси на директора и учителите, както и на семействата на наградените ученици.

Желаям им успех и по-нагоре!

В@з Буки Веди

Патриотично

Да помним историята си

Училищен конкурс за рецитиране на поезия и проза, посветени на България и Плевен

Ръководството на СУ „Иван Вазов“, редакционният екип на училищният вестник „В@з Буки Веди“ и училищният клуб „Млади възрожденци“ организираха конкурс за рецитиране на патриотична проза и поезия на тема „Да помним историята си“. Поводът бе Освобождението на България, 140 години от Освобождението на Плевен и 40 години от откриването на Панорамата „Плевенска епопея 1877“. Събитието се състоя на 13 декември и зала „Европа“ беше препълнена от желаещи да присъстват. Журито се състоеше от Христо Минев от 10з, Жанин Ал-Шаргаби от 11б и г-жа Галина Димитрова, преподавател по български език и литература. Участниците в конкурса рецитираха различни произведения на класици и съвременни родни поети и изпълниха задачата си - да стимулират интереса към българската литература и да събудят патриотичен дух. Рецитираха

Виктория Панталеева, Диана Яначкова, Ива Меченска, Кристина Герганова – от 11л, Иван Жунтовски, Марсел Иванов, Ива Кръстева, Габриела Георгиева – от 11м, Теодора Атанасова, Йоанна Иванова, Изабел Велковска – от 11б, Християна Тасева, Илейн Иванова, Дарина Иванова – от 9з, Камелия Григорова от 10б. Имаше и колективни участия - Йлейн Иванова и Дарина Иванова от 9з, които представиха „Далечни корени“, Ива Кръстева и Иван Жунтовски от 11м, които ни припомниха творбата „Хаджи Димитър“. Изабел Велковска пък изпълни свой авторски текст - „Куршум, писък и кръв“. Прозвучаха творби на Атанас Далчев, Христо Ботев, Иван Вазов, Дамян Дамянов, Христо Фотев, Йонка Христова, Ивайло Балабанов. Всички участници бяха изключително талантиливи, бяха се подготвяли дълго и старателно и на журито му бе много трудно да из-

бере победители. В крайна сметка Йоанна Иванова от 11б, която рецитира „Църквата в Батак“ на Веселин Чернялски, спечели почетното второ място. Бронза грабна Марсел Иванов от 11м с „Българийо на живи и на мъртви“. Иван Жунтовски от 11м получи поощрителна награда, а победител в конкурса стана Камелия Григорова от 10б, която изпълни „И някъде съвсем в началото“ на Дамян Дамянов и накара публиката да настръхне!

Оценката на журито е ясна. Но ние като зрители едва ли можем да кажем кой се справи най-добре, защото всеки участник вложи много емоция и страст, докато рецитираше. Благодарим на всички участници за преживяването и се надяваме изяви като тази да станат традиция.

Зина Махмудова 8б

Героите остават!

Анкета

Януари - 170 години от рождението на Христо Ботев

Февруари - 145 години от гибелта на Васил Левски

Март - 140 години от Освобождението на България

С няколко патриотични въпроса при малки и големи ученици

Преобладаващите отговори:

Кога избухва Априлското въстание и къде?

- Копrivщица, 1876, април месец; Априлското въстание избухва преждевременно на 20 април в Копrivщица, 1876.

От кое произведение и на кой автор са стиховете:

“Българю, за тебе те умряха,

една бе ти достойна зарад тях,

и те за теб достойни, майко, бяха

и твоят име само кат мълвяха,

и твоят име само кат мълвяха,

Всички отговориха, че произведението е “Новото гробище над Сливница”, а авторът - Иван Вазов.

Кого наричаме Цар Освободител и защо?

- Александър II, защото е помогнал за Освобождението ни; Цар Освободител наричаме руския император Александър II като символ на българската

свобода

Кое знаме наричаме „знаме на българското опълчение и слава“?

- Не знам, но е изглеждало в бяло, зелено и червено; Самарското знаме.

Кой български революционер е знаел 7 езика?

- Васил Левски, Любен Каравелов, онзи с дългите мустаци - Христо Ботев; нямам идея, но не е зле да дойде да помага в петък; Георги Бенковски; българският революционер, който е знаел 7 езика, е Георги Бенковски.

Опишете с ваши думи вида и характера на Христо Ботев, Васил Левски, Георги Бенковски и защо трябва да ги помним.

- Знаем, че Васил Левски е роден на 18 юли 2017-а в Карлово; Христо Ботев има брада и големи вежди, много е висок с кафяви дрехи; Васил Левски е великан, с малко брада и черни дрехи и една голяма панделка; Васил Левски е български национален герой - идеалът и основателят на българската национална революция,

известен е като Апостола на свободата; Христо Ботев е български революционер, поет и публицист, а баща му е учител и просветен деец.

Тези революционери са допринесли с това, че са участвали в революционни комитети в името на свободата на България.

Георги Бенковски е български революционер, основна фигура в организацията на Априлското въстание. Роден е на 21 септември 1843 година в Копrivщица. Има две сестри - Куна и Василия. Допринесъл е с това, че е участвал в революцията в името на България. Всички тези революционери са подпомогнали с много въстания и вестници националното ни развитие.

С какво свързвате датата 3 март?

- Тогава са освободили България от турско робство, руснаците са помогнали; на 3 март е Освобождението на България; Трети март е много важен, защото е ден на Освобождението на България.

А вие как бихте отговорили на тези въпроси? Четете, за да знаете! Помнете, за да имате стабилна основа, върху която да градите и да вървите напред! Помнете цената на свободата!

Миглена Марчева 8б

Апостоле, поклон!

Така нарекоха малките възрожденци от втори клас своя поетичен рецитал, посветен на Дякона. Той бе част от вълнуващ патриотичен празник, който те си организираха с помощта на своите класни ръководители

На 19 февруари отбелязахме 145 години от смъртта на един от най-великите български революционери Васил Левски. По този повод учениците от 2а, 2б и 2г клас се подготвиха дълго и в Деня на Левски показаха какво са научили. Бяха си поканили и гости – директора на училището ни Димитър Митев, Илка Славова и Биляна Ангелова - учители по история, Олег Маринов - учител на първи клас, и ние, репортерите на училищния вестник. За да покажат своята благодарност и признателност към делата на Апостола на свободата, второкласниците припомниха живота и дейността на безсмъртния герой. Те рецитираха стихотворения, пяха патриотична песен, посветена на Левски, изречекоха някои от заветите на Левски. Освен това гледаха анимирано филмче на лъвския скок и презентация за живота на революционера – неговата родна къща, няколко портрета и снимки, лични вещи и негови паметници в различни градове. По-късно редиха пъзел с образа на Дякона и атмос-

ферата на патриотичния празник успя да ни превземе. Накрая Биляна Ангелова, ръководител на клуб „Млади възрожденци“ в нашето училище ги награди с грамоти за успешно представяне в състезанието, посветено на Васил Левски, а пък Управителният съвет на Общобългарския комитет „Васил Левски“ ги награди за отлично представяне в Конкурса за ръчно изработена коледна картичка на тема „140 години от Освобождението на България“. Припомняме, че те през миналата учебна година участваха в конкурс за рисунка с образа на Апостола и сега тези рисунки с имената на авторите им са страници от календар за 2018 година, издаден от Общобългарския комитет „Васил Левски“. Беше много приятно, когато членовете на клуб „Млади възрожденци“ по инициатива на ръководителите на клуба подариха на своите учители цветя и картина с лика на Апостола. Второкласниците го научиха, сега го научете и вие – „Дела трябва да не думи!“.

Зина Махмудова 8б

Колко много ний сме дали на света

- България е единствената страна в Европа, запазила името си до днес.
- България няма пленено знаме от създаването си досега.
- Цар Калоян нанася най-голямото поражение над кръстоносците.
- Ние, а не Русия, даваме на Европа една от официалните й три азбуки – кирилицата.
- Благодарение на изключителния стратегически интелект на генерал Владимир Вазов България побеждава в битки многократно превъзхождащите ни Англия, Франция и Гърция.
- Сигурно знаете, че първата въздушна бомбардировка е извършена от българи, но знаете ли, че първата жена в света, участвала в боен полет, е българката Райна Касабова.
- Дончо Колев Данев, по-известен като Дан Колов, изиграва над 1 500 срещи по борба и губи само 2 от тях? А знаете ли, че през цялата му кариера му е било предлагано да смени гражданството си с американско, но той винаги отказвал с думите: „Чувствам се силен, защото съм българин!“.

- Нийл Армстронг казва за

- Асен Йорданов (една от личностите, които допринасят най-много за авиацията): „От него както аз, така и всички американски пилоти сме се учили на авиация“.
- Джон Атанасов дава на света едно от най-значимите изобретения, създавани някога – компютъра.
- Чувате ли „космическата песен“ на Валя Балканска?
- А знаете ли, че Петър Петров изобретява електронния часовник, първия в света безжичен сърдечен монитор и първата компютърна система за измерване на замърсявания?
- Асен Иванов създава първата в света въздушна възглавница и изобретява телефонния секретар.
- Нивалинът (лекарство за неврологични заболявания) е създадено от проф. д-р Димитър Пасков.
- Румен Антонов изобретява автоматичната скоростна кутия.

Честит национален празник, скъпи съученици.

Бъдете горди, че сте българи!

Йоана Кирилова 11м

РЕПОРТЕР

Зеленчуци, който не яде,
той голям не ще да порасте

Ученици, баби, дядовци, майки, татковци, специалисти спретнаха вкусен урок, обединени от грижата за здравето на децата

Изключително вкусна вечер си организираха в края на първия учебен срок учениците от 2а клас. Участваха отборът на „Можещите“ и на „Знаещите“. Можещите естествено бяха бабите и майките, които бяха приготвили здравословна храна, но с помощта на своите деца и внуци, разбира се. А знаещите, които продължават да се учат какво да ядат, за да са здрави и красиви – второкласниците. Те формулираха основни правила за здравословен начин на живот със стихове, парад на плодове и зеленчуците, игри, отговаряха на трудни въпроси. Пяха песни, свързани с групите храни. Застанали зад импровизирани

въглехидратите, мазнините, белтъците, минералните соли, витамините и ролята им за здравословното хранене.

А че здравословната храна може едновременно и да е вкусна, всички можеха да се убедят, защото масите бяха отрупани с истинска полезна храна – „можещите“ се бяха погрижили за това. „Вестителят на здравето“ д-р Влахова, която бе гост на урока, поздрави отборите „Знаещи“ и „Можещи“, изказа своето задоволство от знанията на малките и от разнообразното здравословно меню на по-големите, подготвено за техните деца и внуци. Пожела на учениците и техните близки да

Създадохме Ученически съвет

От 4 декември в нашето училище работи Ученически съвет, който включва представители от всички класове. Има свое ръководство и заседава поне един път в месеца. Това е мястото, където може да изкажат мнението си, да се вземат сериозни решения, да се обсъждат и организират инициативи.

Основните теми, които се обсъждаха по време на досегашните ни срещи, са създаването на клубове, които най-вероятно ще бъдат по доброволчество, дебати, актьорско майсторство и творческо писане; униформите в училище; възобновяване на наградите за ученици в горен курс; проучване на летописната книга на училището ни и представянето на интересни моменти от нея пред наши съученици; срещи и разговори с по-малките ученици; организиране на базари...

Ученическият съвет набира скорост и планира много неща, затова очакваме занапред да бъдем вземани насериозно. Ако имате идеи и предложения – както за конкретни инициативи, така и по принцип за бъдещата ни работа, обръщайте се към своите представители или към ръководството на

Първата сбирка на клуба по доброволчество се проведе на 16 февруари. Желаетелите изработваха мартеници, които да дарят на деца с увреждания в "Карин дом". Планираме и още много бъдещи инициативи...

съвета – Жанин Ал-Шаргаби е председател, Йоана Кирилова е заместник-председател, а Християна Тасева – секретар. За темите, които са обсъждаме по време на заседанията, може да се

информирате подробно от училищния сайт, където своевременно се публикуват протоколите от заседанията.

Християна Тасева 9з

сергии с плодове и зеленчуци, пълнозърнести храни, мляко и млечни храни, месо и месни храни, те професионално обясняваха качествата на хранителните продукти, за да можем да си съставим здравословно меню. Нагледно показаха знания за

растат здрави, хранейки се балансирано и здравословно, да спортуват и да се движат на открито. Не е нужно само зеленчуци да ядем, за да порастем. Нужни са знания, за да разберем как всичко можем да ядем!

В@з Буки Веди

Баскетболистите ни 8-10 клас се представиха достойно и заеха трето място в Ученическите игри. Ние ги поощряваме и искаме да ги аплодирате силно!

Преди Гутенберг и след това

Наши съученици доброволно взеха участие в една интересна инициатива, за да върнат машината на времето половин век назад. Облякоха съвсем достоверни и атрактивни костюми и ни срещнаха с древен римлянин и египтянин, християнски свещеник, граф, испански и германски дами...

Всичко това бе по повод 550 години от смъртта на Йоханес Гутенберг в Регионалния исторически музей – Плевен, където на 12 февруари беше открита интерактивна изложба „Преди Гутенберг и след това“. Автор на идейния проект е Диян Павлов – Джими. Той направи демонстрация на работата на Гутенберговата преса чрез нейна реплика, направена от самия него. В откриването на събитието участваха и прототипи на персонажи от хилядолетната история на човечеството.

Всичко започва през 15 век, благодарение на германеца Йоханес Гутенберг, който неслучайно е определен за човек на хилядолетието! Той е основоположник на съвременното книгопечатане. Изобретеният от него машинен печат с подвижен набор поставя началото на революция в печатането и често е определяно като едно от най-важните събития на Новото време. Гутенберг за пръв

път в Европа използва подвижен набор за печатане около 1439 година и пръв в света конструира механично задвижвана печатна преса. През 1455 г. излиза първото печатно издание на Библията в света – т.нар. „42-редова Библия“ или Гутенбергова Библия. Като прототип служи ръкописът на Голямата Майнцка Библия от 1452 г.

Камелия Григорова 10б

Първи сме във волейбола

Девоичките ни 8-10 клас продължават смело напред в Ученическите игри, след като станаха първи в общинския кръг. Стискаме им палци!

Аз, гражданинът

Бай Пешо и Европа

Бай Пешо си пуска телевизора. Европредседателството на България започна! - произнася се гордо от екрана.

- Брей! - казва си бай Пешо - И ние сме част от Европа!

Да, България е удостоена с голяма чест и отговорност. По време на откриването на европредседателството на 11 януари председателят на Европейския съвет Доналд Туск проговори на български и похвали страната ни пред лидерите на Европа. Тонът на речта му беше едновременно патетично-възхвалителен и леко ироничен. Няма по-правилен начин да опишеш страната ни.

Забавно е да се оплакваме за липсата на дракони. Трагична е била липсата на Европа през петте века на нечувани жестокости... Но ето че два века след Освобождението всичките европейски високопоставени лица ни дойдоха на крака. Най-сетне Вазов ще е доволен - неговият зов „Елате ни вижте!“ бе чул! И чуждите политици ще могат да видят ремонтирания НДК, който впрочем си е все същият, да видят красивата природа, възхвалена във всички рекламни клипове за председателството, докато текат процеси за разпродаване на Пирин, и да се дивят на българския демократизъм, широкоосроеност и гостоприемство, докато тук все още умуваме как да се борим с корупцията, как да разчитаме правилно международни конвенции и гоним бегълци от война с факли и възгласи за „България над всичко!“.

А отделно от официалните посещения, европолитиците могат свободно да се разхождат и да се радват на екзотичните за тях дупки по пътищата и разбити улици. Освен това могат да се сблъскат лице в лице с фауната на България под формата на улични кучета и котки. Вероятно ще си осиновят и те по една Шушка. В този ред на мисли, ще могат и да се обогатят културно в някое средище на стойностно изкуство. Няма да е трудно да намерят такова, все пак са само едно-две и лесно изпъкват сред всичко останало. Само съжалявам, че не са на семейна визита. Докато решават съдбата на света, можеше да оставят децата си в някоя чалготека, за да се

срещнат и обменят опит с връстници. Разбира се, всичко това щеше да бъде поето от обикновения данъкоплатец, който и без това ще даде милиони за хотелски стаи, дегустационна ракия и сувенирни вратовръзки и шалчета, с които да се удостоят европейските високопоставени лица.

Но все пак и ние сме удостоени с честта да бъдем европредседатели. Удостоени - на ротационен принцип... Истината е, че няма да получим повечето от това, което ни обещава да извлечем от европредседателството. Факт! Факт е обаче и че започна да се говори за България. Но не заучените речи на политици, а статиите за корупцията, анализите на редица разследващи журналисти, възгласите по улиците на всички протестиращи... Всички тези викове на пробудените са най-важното, което ще се извлече от европредседателството. Защото най-накрая осъзнаваме, че не можем шест месеца да водим Европа, а през останалото време да се влачим зад нея...

Последния път, в който очите на Стария континент са били впити така зорко в нас, са се веели знамена със „Свобода или смърт“... Е, вече сме свободни! Нека новият лозунг да бъде „Свободата е отговорност!“ . Всички европейски политици ще приклучат заседанията с по едно ново тефтерче и химикалка, но само някои от тях притежават ангажирано гражданско общество, което да следи за думите и делата им. Нашите политици са се постарали толкова много за европредседателството, защото не им го подарим за награда...

Минават шест месеца и бай Пешо получава иск за неплатена сметка от ЧЕЗ. Пак псува Европа. Но не прави нищо, за да спре съседката Поли, която от години му краде тока. Колко още ще стои на тъмно?

Жанин Ал-Шаргаби 116

Рецензия

"Дъвка за балончета" - една история за любовта, соца и избора

Един от най-новите български филми впечатлява със своята искреност. С трейлър, който не разчита на посредствен хумор или безсмислен екшън, артистични плакати и нестандартно име, „Дъвка за балончета“ обещава една прочувствена история за любовта, детството и жестокия живот, който ни чака зад ъгъла на зрелостта.

И истината е, че успява да ни я предостави.

Автентичността на чувствата контрастира с лъжите и самозалъгването на главната героиня, която се опитва всякак да загърби миналото си. Билиана е заменила детските плитки и спретнатата училищна униформа за рошави къдрици и рокерско кожено яке. Тъмният грим кара светлите й очи да изпъкват, а в тях се крие буйност и непримиримост, характерни за нея от детство. Но решителността и антиконформизмът й всъщност пазят наранената й душа в тайна. Често загърбвана и изоставяна, тя търси жадно любовта и се сгодява с примерен мъж от Америка. Дори баба й знае, че връзката им не е искрена. Затова до края на филма, докато Билиана е в България, крие годежния й пръстен. Разпратата им е продължителна и доста комична, всичко винаги се свежда до: „Защо не ми го върнеш? Как можа да го вземеш?“ срещу „Ти защо го сваляш?“. Може би и Билиана осъзнава противоречивостта на чувствата си. Но като човек, отдаден на поривите, не може да се сблъска с тази обърканост и многостранност на желанията.

Но всичко се заплита още повече при срещата й с Калин, неин приятел от детството. Двамата възобновяват контакт, но не за дълго. Трябва да решат дали искат да продължат по пътя, който са начертали за себе си, или да се отдадат на риска, обзети от стари страсти и неизпълнени копнежи.

Леко клиширан сценарий. Идеята за срещата след години, образът на Калин като поредния полудял от любов и готов на всичко мъж и сблъсъкът на любов и задължения са ни по-

знати напълно. Но филмът е наситен с емоция и носталгичност, кара всеки да съпреживява историята, заедно с героите, които са толкова харизматични и заземени.

Ретроспективните моменти карат филма наистина да се откроява. Не само хвърлят светлина върху същността на героите и техните взаимоотношения, а и омагьосват публиката с носталгия по отминалите времена на режима и изгубеното детство преди годините на Прехода. Дори ние, по-младите, за да не тъгуваме по миналото, можем да погледнем с интерес една пълна картина на живота по онова време, когато портретът на Живков е висял над черните дъски в класните стаи, децата са носили червените пионерски връзки и в лавките са продавали дъвки с картинки на коли, повечето от които лади. Всички кадри в миналото са в топли нюанси — кафеникави и светлооранжеви, като покафенелите листи на някоя стара книга за живота на две хлапета в наивно незнание за това, което им крои светът.

Миналото и настоящето се преплитат, има много паралели и съпоставки. Началото и краят на филма също са прекрасно обвързани. А финалът? Той като че ли е неизбежен. Но няма да го разкривам. Съветвам всеки да се наслади сам на филма и да види със собствените си очи какъв избор правят Калин и Билиана. После може да заповяда да го обсъдим заедно. Също така отправям още един апел към всички - нека не спираме да подкрепяме българското кино!

Жанин Фахд Ал-Шаргаби 116

Антарктида и Сахара с разменени роли?!

Планетата се нуждае от грижите на всеки един от нас Според проф. Пимпирев, ръководител на 26-та антарктическа експедиция, резултатите от глобалното затопляне са видими за хората, които са на Антарктида. "Докато ледникът опираше до самата къща, в момента се е отдръпнал поне с 50 метра. Така че то се вижда с просто око, а камо ли с прецизните инструменти, които използваме. Това е очевидно." За пръв път българските учени са поставили мареографска станция, която целогодишно записва колебанията на морското ниво. И наистина затоплянето и повишаването на морското ниво са налице. Тази година на Антарктида не е валил сняг, а температурите са между минус 5 и минус 10 градуса. Почти няма разлика с температурите в Плевен по това време на годината. Разликата е, че ние си нямаме пингвини и тюлени... и море. На 8 януари за втора поредна година на Сахара вали сняг, като покривката достигнала до 40 см. До вечерта обаче бързо се е стопила. Успокояваме се с факта, че температурите често са около нулата по това време на годината, а при подходящите условия и влага във въздуха е напълно възможно да завали сняг.

Но какво се случва с планетата? Какви са тенденциите? Трябва ли да се притесняваме?

Какво се случва с нашата планета? Как човечеството се грижи за нея? Как ѝ помагаме и как ѝ вредим? Защо в Сахара вали сняг, а на Антарктида - не? Сахара е най-голямата гореща и третата по площ пустиня в света (след Антарктика и Арктика). Но дали след време най-горещата и ледената пустиня няма да си сменят ролите? Глобалното затопляне е видимо с просто око.

В интерес на истината фактите не са толкова стресиращи или по-скоро сме се поуплашили и затова започнахме да действаме. Още миналия век е било ясно накъде ще се развие глобалното затопляне. На 16 септември 1987 г. в Монреал, Канада, политици от цял свят подписват Монреалския протокол за веществата, които разрушават озоновия слой, към подписаната две години преди това Виенска конвенция за защита на озоновия слой. Целта е да се защитават човешкото здраве и околната среда и постановява участващите държави да си сътрудничат в

тенденцията е, че ще изчезне до 2050 година. Австралийски учени твърдят, че според последните наблюдения, съдържанието на хлор в атмосферата намалява. Вероятно, това е едно от първите глобални постижения на науката в борбата за опазването на околната среда.

А знаете ли защо озоновият слой е толкова важен? Защото изчерпването на озона в атмосферата и последващото увеличение на излагането на ултравиолетови лъчи причинява рак на кожата, и увреж-

дане на имунната система при хора, животни, растения и дори микроскопичния фитопланктон. Всички обичаме слънцето и морето, но слънчевите лъчи със своята прелест ни подмамват и ни вредят. Не съм дистрибутор на слънцезащитни продукти, но все пак препоръчвам през лятото да използвате такива. Вече има по-добри варианти от киселото мляко. А озонът варира в зависимост от сезона или слънчевата активност, така че са необходими десетилетия, за да се отдели тази естествена променливост от човешкото влияние върху промяната. Дано специалистите да осъществят стремежите си да помогнат на планетата. Но не забравяйте, че тя се нуждае от грижата на всеки един от нас. Тя е нашият дом, а вие искате той да е уютен, чист и приветлив, нали? И отново ще ви припомня няколко прости правила, които ни е омръзнало да слушаме, но не изпълняваме: Не хвърляйте боклука си по улиците, по пътищата или сред природата! Вкъщи не хвърляте по пода, нали? Ако имате възможност, рециклирайте или използвайте контейнери за разделно събиране на отпадъците, които за съжаление все по-рядко се срещат! Ходете повече пеша или използвайте градски транспорт! Знаем, че велосипедът все по-рядко е превозно средство, а е по-скоро забавление в свободното време, но може да опитате и придвижване с велосипед! Пестете вода и електроенергия - това ще се отрази благоприятно и на битовите ви сметки!

И помнете, че природата ще се отблагодари!

Камелия Григорова 106

Училището - желана и полезна територия за ученика?

Разсъждаваме за пореден път по неизбежната тема за българското образование. Продължаваме да смятаме, че то си става един паралелен свят на другия, в който живеем. Естествено, че няма как да знаем лекарствата за проблемите, но можем заедно да поговорим. По темата създадохме много повече текстове, отколкото могат да влязат в броя. Затова предлагаме тема с продължение. Очакваме и вие да се включите на познатия адрес: el_vestnik@abv.bg

Защо да уча това, след като няма да ми трябва?!

Когато напускаме училище, трябва да сме изпълнени с желание и нетърпение да реализираме идеите за своето бъдеще, а не тепърва да мислим какво да правим със себе си и накъде да поемаме. Това е основна цел на училището.

Всеки човек е силен в своята област и се съсредоточава в развитието ѝ. Гимназистите често са разколебани какво да правят, след като завършат училище, да си търсят работа или да продължат образованието си, какво да следват и къде. Колебанието често идва, когато имаш много варианти и не можеш да прецениш кой ще е най-правилният. Колебанието присъства винаги. Присъствало е и при избора на гимназия. Тогава, след 7 клас, сме избрали училището и паралелката, които са най-близо до нашите интереси. Специализираните паралелки предполагат по-разширено изучаване на определен предмет, а професионалните гимназии те подготвят за определена професия. Постоянно се питаме дали наистина искаме да се занимаваме с това, защо го избрахме тогава, защо не избрахме друго. И най-големият въпрос на всички ученици за всички времена е „Това защо го учим, кога ще ми трябва в живота?“. Този въпрос дори не очаква отговор.

Наистина ние, учениците, често не знаем какво ще правим напред, но иначе можем да преценим какво ще ни трябва и какво не?! А тези, които са начертали пътя си, със сигурност предполагат какви знания ще са им необходими. Защо тогава трябва да учат всички предмети задълбочено, когато са избрали два профилирани? Най-популярните отговори са: „за да имаш хубава диплома“ и „защото развиват мисловната дейност.“ И това далеч не е грешно. Такава е нашата образователна система и ако си избрал средно общообразователно училище (вече само средно), трябва да учиш всички предмети. Не омалявавам нито един предмен и смятам, че те са свързани помежду си, учат те да разсъждаваш, да правиш аналогии, развиват общата ти култура. Не съм против нито един учебен предмет, но съм против някои уроци. Смятам, че материалът в учебниците е твърде обширен, теоретичните уроци са трудни, а предвидените часове за упражнение – твърде малко. И дори урокът да е логичен, ние трудно го възприемаме като такъв. Остава си тромав, скучен, сух и безсмислен. Трябва да се набляга повече на практика, на упражненията, на дискусиите, да се дават примери за приложението в действителността. Защото определено всеки предмет е от значение, но не е поднесен по правилния начин. И определено ако по химия пишем само химични уравнения, за тези, които няма да се занимават с тази наука в бъдеще, е безсмислено. А трябва да има полза за всички и да се обръща повече внимание на приложението на веществата в практиката, на физичните свойства, т.е. нещо, което ще ни е полезно в бита. Защо трябва да търсим допълнителна информация в интернет?

Не само в България учениците са неудовлетворени от образователната система. Наскоро хиляди ученици и студенти протестираха пред парламента в Будапеща с настояване за реформа в образователната система, която според тях не може да ги под-

готви за живота в XXI век. Според учещите системата е прекалено съсредоточена върху механичното и сляпо наизустяване на факти и не насърчава критичното мислене и креативността. А можете ли да си представите образователна система, в която няма предмети? Е, Финландия има плановите да направи точно това. До 2020 година северната държава възнамерява да се отърве от традиционните предмети като физика, математика, история, химия и т.н. и да въведе изучаването на явления. Учениците ще имат възможността сами да избират кои явления от заобикалящия ги свят да изучават. Така например ще могат да учат за медиите, технологиите или пък Европейския съюз. Всяко едно от явленията ще се изучава чрез интердисциплинарен подход, което на практика означава, че ще присъстват познатите ни предмети, но само ако имат отношение към темата. Най-иновативният момент в реформата предвижда ученето да се случва освен в клас и чрез онлайн сесии. Учениците ще могат да се възползват от технологиите и да използват интернет постоянно, като идеята е в процеса на учене да тече непрестанен обмен на информация между самите ученици, а не само между учениците и учителите.

Дали това е решение и за нашата образователна система?! Всъщност мисля, че не е. Толкова внезапна промяна няма да се отрази добре на бъдещето ни. Представете си всеки от нас да учи нещо различно, каквото сам си избере и да изключи всички останали предмети. Това не е решение, защото ще има голямо несъответствие в нивото на учещите, в кръга на знанията им. Ще се намали и обменът на информация между съученици.

Някои смятат, че е най-важно уроците да бъдат поднесени атрактивно. И наистина това, да ти стане интересно и любопитно в час, е от значение за по-бързото възприемане. Но от съществено значение е и полезността на уроците, за да изчезне най-после въпросът "Защо да го уча, след като няма да ми трябва?". Трябва да се провокира иновативност, комбинативност, креативност - неща, които ще ни помогнат да намерим своето пространство и да се научим да бъдем инициативни. Когато напускаме училище, въпросът пред нас да е кога ще дойде времето, в което ще можем да реализираме идеите за бъдещето си, а не тепърва да мислим какво да правим със себе си и накъде да поемаме. Това е основна цел на училището. Защото иначе, претрупани от знания, се ориентираме трудно, а резултатът е демотивация. Училището трябва да ни поставя в проблемни ситуации, но не измислени, книжни и хипотетични, а реални, за да се научим не само как да мислим, а и как да живеем. Защото самото училище като институция трябва да възпитава и ние да имаме уважение към него, иначе усилията на учителите ни ще са напразни.

Камелия Григорова 106

Образованието според моите представи

Ако сам избираш какво да учиш, това ще даде точно липсващата сега мотивация

Докато растем и нямаме достатъчно опит, не можем сами да преценим кое от това, което учим в училище, е важно и кое ще ни потрѣбва в живота. Факт е, че много ученици не са доволни от образователната ни система. Фразите: „Това за какво ни е?“, „Тези неща никога няма да ни трябват“ са ги чували всички. Дори и аз самата понякога съм ги казвала. Например – искаме да се занимаваме с медицина. Тогава за какво ни е подробната история или сериозните анализи на литературни творби? А нима на адвокатата ще му трябва органичната химия?! От друга страна, не можем да се върнем в Средновековието, когато хората са изучавали само четмо и писмо. Светът през годините се променя, променят се и човешките знания и потребности, развиват се науките. Всъщност аз съм за подробното изучаване на всички предмети до седми клас. Смятам, че така учениците получават основни знания по всички науки и разбират кои предмети им харесват и в кои са добри. Допада ми, че има профилирани паралелки в основното образование. Лошото е, че повечето пъти родителите записват децата си в тях, без те самите да са ги избрали. А има и ученици, които получават много хубави резултати на изпити и олимпиади, без да са се записали в паралелка със съответния профил. Често се случва дори някои да са се справили по-добре. Така излиза, че важно е образованието да е качествено, да дава знания и да съумява да развива индивидуалните възможности на децата. Отдавна бях чула за метода на Монтесори. Пишейки тази статия, реших да се запозная по-подробно с него и останах силно впечатлена. Основните принципи на тази система са свободата

и личният избор на детето. Когато на детето се даде възможност да избира и да вижда резултата от избора си, неговото самочувствие и увереност се повишават и помагат то да е по-уверено, щастливо и независимо. Девизът на педагогиката на Монтесори е „Помогни ми да се справя сам!“. Наградите и наказанията се смятат за манипулация на поведението. В учебните стаи не се поставят ограничения за изпълнението на писмените и другите задачи, децата са свободни да се движат из помещението. Учебните групи са малки. Науките не се изучават изолирано една от друга. Ученикът има възможност да избира сам последователността и нивото им на изучаване. Освен науките, изкуството, спорта, на учениците се предоставя възможност да развиват и други умения – грижа към околната среда, грижа за човека до теб, градинарство, готвене, грациозно движение, учтиво изразяване, извършване на социална дейност в общността и др. Значи се уникалността на всяко едно дете. Затова няма единна програма, по която да се обучават и през която да преминават всички деца, има пакет от програми за съответната възраст и степен на развитие на децата, от които всяко дете може да избира само за себе си. Един учител е успял, когато може да каже, че децата работят, сякаш него го няма.

Тази система е просто една гледна точка, която ми допада. Истината със сигурност е някъде по средата. Заедно можем да я открием. Силно се надявам обаче да не е на принципа „проба-грешка“!

Елица Борисова 86

Представяте ли си какво би било, ако успеем да превърнем учебните предмети в свои приятели?

Обичаме да сме с приятелите си, да разговаряме с тях, да се забавляваме, да ги изслушваме... Страдаме, когато нямаме приятели. Търсим приятелството. А защо не опитаме да превърнем учебните предмети в свои приятели – да ги одушевим, да им задаваме най-трудните въпроси... И ще видите колко много неща ще откриете, които иначе не забелязвате, ако мислите само за звънеца, докато сте в час.

Сега ми позволете да ви представя един от нашите нови приятели - български език и литература. Това е човекът, който има подходяща мисъл за всеки един момент. Той има реална преценка за хората и винаги анализира положението. Обкръжението му не е голямо, има обаче няколко човека, които наистина ценят качествата му и го харесват заради това, което е - с всичките му подобни анализи, „сладки“ приказки, правила и норми. Ако математиката можеше да е част от приятелския ни кръг, това несъмнено щеше да е „ходещият калкулатор“. И да, неведнъж сме се чудили защо са ни необходими всички сложни уравнения, системи, квадратни корени и степенуване, но одушевената версия на математиката определено може да ни бъде много полезна. С малко разсъждения би дала отговор на всичките ни въпроси. Тя е тази, която винаги мисли логично, не оставя не-свършена работа и всичко при нея е подредено до съвършенство. Хората я харесват, защото е организирана и има ясни и точни условия. И въпреки това, със същите тези условия, понякога доста ни обърква. Скоро няма да разберем защо това е така и да станем толкова логични, ако не я допуснем до себе си като приятел.

Да посрещнем и третия кандидат за наш приятел, човекът, който знае повече от енциклопедия и е прочел повече книги, отколкото библиотеката може да побере. Той е комбинация от любимите ни „разказвателни“ предмети. Като тръгнем от историята и географията, които редовно ни затрупват с всевъзможни данни, и продължим с природните науки - биология, физика и химия. Този човек ни учи на важните неща от живота, засипва ни с информация, непрекъснато учи и се стреми да знае, колкото се може повече. Приятелите на този човек често пропускат някои от фактите му и не се вслушват във всичките му съвети, но това не го засяга. За него са важни хората, които въпреки това са до него и ценят приятелството му.

Дойде ред да ви представя и хората на изкуството и технологиите. Те пеят, танцуват, радват се на живота и винаги са в час с новите тенденции. Това са тези приятели, които проучват най-новото и интересното в света на модата, знаят всичко за живота на звездите, определено умеят да се забавляват и винаги могат да ни дадат интересна тема за разговор. Тези хора никога, ама никога няма да пропуснат възможност да ни докажат, че имат безупречен стил и вкус.

Накрая, но не и на последно място, се нарежда нашият приятел - физическото възпитание и спорт. Това е онзи приятел, който може да тренира 24 часа в денонощието, храни се винаги здравословно и всички го харесват. С него се говори лесно и хората го предпочитат, когато са разстроени, уморени, ядосани, а защо не и когато са в отлично настроение - просто така, за релакс. Той е добър в почти всичко, стига да има желание. А ако няма такава - винаги има правдоподобно оправдание. Така де, всеки с характера си...

След като вече сформирахме новата си група от приятели, нека да обобщим. Учебните предмети не са създадени просто за да ни измъчват. Те могат да ни научат на много повече от написаното в учебниците. Трябва просто да гледаме на тях не като на една скучна и ненужна информация, а може би като на „Направи си сам“ проект. Ето сега например си ги представихме като част от компанията ни. И не мислите ли, че може да се роди едно добро и дълготрайно приятелство?! Може, и още как!

Няма значение каква е мотивацията ви за учене - стипендия, оценки или дори мечтаният подарък, използвайте я! Намерете своя начин да се „разбирате“ с учебния материал, бъдете креативни и превърнете ученето в игра, състезание, а защо пък да не си го представите като работата, за която винаги сте мечтали. Ограничения няма!

Това обаче не значи да изоставите останалите си занимания. Съчетавайте полезното с приятното и винаги отделяйте време за това, което ви вдъхновява и зарежда с положителна енергия!

Илейн Иванова 93

Аз, ученикът

Какви да бъдем

Ако искаме да се чувстваме обичани от колектива, се налага да правим компромиси и да бъдем като другите. А ако искаме да бъдем обичани от себе си, трябва да правим това, което обичаме. Как да стане?!

Всеки някога в живота си е чувал думите „Бъди различен, бъди себе си!“. Обаче едновременно с тях изниква и въпросът „Защо не си като останалите деца на твоята възраст?“. Няма как да не оставяме обръкани и раздвоени - от нас се иска да бъдем уникални, но и да приличаме на останалите. Как да стане това? А дали възрастните също не са поставени пред тази дилема? Трябва ли да сме себе си в училище? И дали мнението на останалите е фактор за личното ни щастие?

За да си отговоря на тези въпроси, проведох доста обширен разговор с майка ми. Тя каза, че досега не била мислила по тази тема, но като по-млада е чувала същото - да бъде човекът, който е, но и да бъде като връстниците си. Замислих се колко много от нас са били обръквани по този начин и дори не са го осъзнавали!

Цялото това нещо тръгва оттам, че хората са различни личности. Всеки е перфектен по свой собствен начин и няма нужда да се преследваме, за да се харесаме на близките си. Прочулата фраза на Кърт Кобейн „Желанието да бъдеш някой друг е загуба на човека, който си“ до голяма степен обяснява това. Когато се правиш на някого, който всъщност не си, тогава изглеждаш глупаво и смешно. Започва да ти личи колко си изморен от всички преструвки и губиш много хора, които в други обстоятелства биха могли да бъдат твои приятели. Вместо това се залягваш с фалшиви хора и фалшиво щастие. Една моя любима учителка често ни повтаряше, че каквото даваме, такова получаваме. Затова и хората, които не се срамуват да бъдат себе си, са изправени пред истината и не се лутат в тъмнина.

Допук всичко звучи просто и лесно. Проблемът идва по-късно, когато осъзнаем, че не можем да сме изцяло себе си в свят като този. Изисква се доста сила, смелост и егоизъм, затова и не всеки е способен да бъде себе си и да показва това, което е. Ако искаме да сме хора, трябва да умеем да отстъпваме в много ситуации. Да забравяме за себе си и за своите нужди и да даваме. Трябва да се свързваме с колектива и да мислим за благо то му.

Обществото ни винаги е било изправено пред тази дилема - да е себе си и да е като другите. Затова и в ежедневието ни се налага да бъдем и от двете. Но нека помислим и дали можем да сме себе си в училище. Все пак училището на първо място трябва да призовава учениците да развиват това, което умеят, да преоткриват личността си и да се стремят към успехи. Това означава да бъдат себе си, без да се срамуват. Въпросът е дали е възможно...

Истината е, че се изисква голяма сила. Тъкмо

започнеш да вършиш нещата, които харесваш, започваш да ставаш доволен от себе си и се заобичаваш, точно тогава всички те намразяват. Тийнейджърите рядко гледат на успехите си връстници с гордост - често им завиждат, а завистта променя много човешките отношения. Затова и тези, които са себе си в училище, стават отхвърлени и нежелани. Случвало ли ви се е да искате да кажете нещо, но да си замълчите, защото се припеснявате как останалите ще реагират? Ако да, то значи вие не сте себе си пред тези хора. В училище много рядко можем да изразяваме мнение, без то да премине под всякаква крипка. Затова и се налага да правим компромиси. В един задружен клас всички се уважават, защото са едно цяло! А може би не всички... Учителите обичат онези, които отговарят сигурно на въпросите им и вместо да карат по-мълчаливите да говорят, те си имат любимци и вдигат само тях. Само дето, когато си обичан от учителите, ставаш мразен от съучениците си. А в един клас всички ученици трябва да са под един знаменател и да не се делят!

Но какво, ако имаме цялата смелост да покажем на света кои сме? Има хора, които са разумни и мъдри, затова и няма проблеми, когато изказват своето мнение, защото то е доста полезно. Но ние понякога вършим грешки, мислейки си, че постъпваме правилно, водени точно от идеята да бъдем себе си. Обикновено тези хора имат труден характер, припесняват самочувствие и не се вслушват в това, какво им говорят останалите. Всеки един от нас познава поне по един човек, който не обича да слуша съветите на учителите или на родителите си, защото предпочита той сам да бъде диктатор, той сам да избира как да изживее живота си. Аз също познавам такива хора. Те си мислят, че изглеждат смели, воинствени, че владеят себе си. Но отдалеч изглеждат глупаво. Понякога трябва да слушаме какво останалите мислят за нас и да следваме техните препоръки. Защо му е на някой възрастен да се опитва да ни zlepостави?!

Вижда се колко труден е изходът от цялата тази ситуация. Ако искаме да се чувстваме обичани от колектива, се налага да правим компромиси и да бъдем като другите. А ако искаме да бъдем обичани от себе си, трябва да правим това, което обичаме. В нашия свят се нуждаем от това, да сме обичани както от себе си, така и от хората, затова и вършим любимите си занимания, като едновременно с това не пропускаме чуждите съвети! Дали е възможно?!

Зина Махмудова 8б

Малък коментар

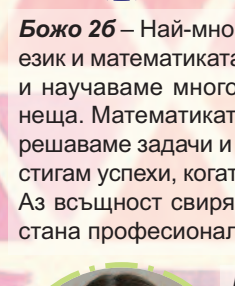
Кой е любимият ми предмет и защо?

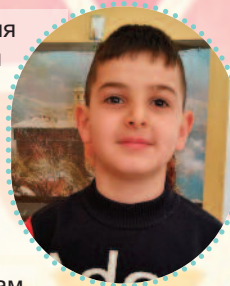
Мартин 4б – Моите любими предмети са английски език и физическо. Харесвам английския, защото ходя на уроци и ми е много лесно, а по физическо играя с приятели. Принципно нямам чак такива големи желания – имам си всичко.

Никол 4б – Аз харесвам физкультура, защото играя с приятелки, и английски език, защото научаваме много нови интересни неща.

Бого 2б – Най-много харесвам българския език и математиката. По български пишем и научаваме много интересни и хубави неща. Математиката ми харесва, защото решаваме задачи и това ми помага да постигам успехи, когато ходя на състезания. Аз всъщност свиря на пиано и искам да стана професионален пианист.

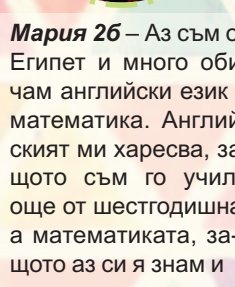
Епифани 2б – Много харесвам предмета четене, защото в този час се научаваме да четем много гладко и бързо. Също така има някои непознати думи и по този начин можем да разберем какво означават. Най-голямото ми желание е да стана учителка, защото много обичам децата и е хубаво да ги обичаш.

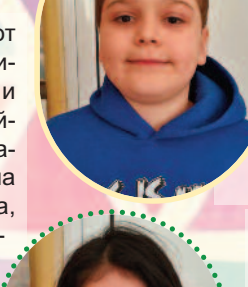
Никол 4а – Аз разбирам най-много английския и затова той ми е любимият предмет. А най-много искам да има световен мир.

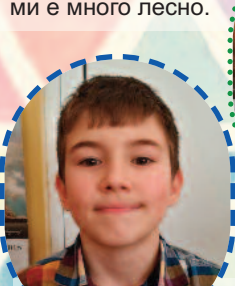
Преслав 2б – Най-много харесвам четенето, защото много обичам да чета големи и дебели книги, и математиката, защото решавам задачи още от шестгодишен. Искам да стана археолог и да изследвам динозавърски скелет.

Мария 2б – Аз съм от Египет и много обичам английски език и математика. Английският ми харесва, защото съм го учила още от шестгодишна, а математиката, защото аз си я знам и ми е много лесно.

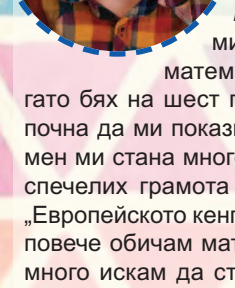
Александър 2б – Аз обичам математиката и искам да стана математик и да не правя никакви грешки.

Борис 2б – Любимият ми предмет е математика, защото, когато бях на шест години, брат ми започна да ми показва някои неща и на мен ми стана много интересно. После спечелих грамота за трето място на „Европейското кенгуру“ и оттогава още повече обичам математиката. Аз най-много искам да стана футболист, защото сега тренирам футбол.

Катерин 2б – Любимият ми час е рисуване, защото много обичам да творя. Искам да стана най-известният художник.

Никол – Любимият ми предмет е математиката, защото научаваме много интересни неща. Искам да стана докторка, за да помагам на хората, които се нуждаят от помощ.

Преслава 12б

Идеалното училище

Ние сме ученици. От 7 до 19-годишна възраст прекарваме повече от половината си ден в училище. В училище срещаме нови приятели, избираме бъдещата си професия, начертаваме пътя, по който искаме да вървим... В този смисъл се предполага, че училището трябва да учи учениците на неща, полезни за живота им като големи, но не е съвсем така. Дали в бъдеще децата ще може сами да избират какво да учат в училище? Какво е мечтаното училище според учениците?

Допитах се до ученици, които завършват. Те са 12 клас и имат най-голям стаж в училище. Отговориха, че ако могат да се върнат 12 години назад, биха избрали отново училище с добра база, в което се изучава това, което действително трябва в живота. Те не пропуснаха и това, че училището трябва да е изцяло свързано с новите технологии и повече обърнато към бъдещето.

Какво искаме да променим? Да вземем историята например? Този предмет ни по-

мага да опознаем предците си, миналото си, как са се водили битките за освобождение на страната ни, как е създадена страната ни и през какви етапи на управление е минала. Да, но материалът е твърде сух и разгърнат в 5-6 страници. Това е много отегчаващо, когато имаме да учим по още три предмета. Паралелките със засилено изучаване на биология и химия или на математика в 12 клас изучават материал, който се учи първия семестър на първи курс в университета. Защо?

Няма ли да е по-интересно, ако преподаването на уроци преминава под формата на дискусия с учениците? Така ще се разбере тяхната гледна точка по различни проблеми. По този начин малките ученици ще се научат да изказват мнението си и да се аргументират, ще се научат да говорят пред публика. В учебниците по литература могат да се включат нови заглавия. Сигурна съм, че учениците с удоволствие ще учат Шмит например, който още е жив, вместо автори, в чието съществуване се съмняват.

Училището трябва да ни подготвя за тежките изпити, които ни чакат в живота. Да, ние се учим да смятаме, да пишем и да четем, но трябва да ни бъде вмъкнат и час, в който да ни учат и да упражняваме как да се държим с околните, да ги уважаваме, да не се присмиваме на недъзите. Училището е институция, която ни възпитава като хора, която довършва делото на нашите родители от първите 7 години.

Идвате ли с удоволствие на училище? Как да направим училището наш приятел? Има деца, които са заливани от подигравки, защото са по-различни от останалите, защото виждат света през своя собствена призма, неясна за другите. Как тези деца да идват на училище с усмивка на лице? За тях училището не е приятел, който ще им помогне с трудното домашно, за тях училището е най-враждебното място на света. Мислят си, че няма на кого да кажат, защото върху тях ще се стовари двойна вълна с груби думи. Смятам, че трябва да останат наказанията за ученици, които накарняват до-

стойнството на други ученици, за да може училището да бъде по-спокойно и приветливо място.

С какво училищата в другите страни са по-добри от нашите? Мисля, че там особеностите на образователната система правят учениците по-сплотени и толерантни. Не се сформират групички, като при нас, които не приемат други в тях. Там всички са седнали в библиотеката, пишат домашното си или учат за контролно. Друго, което може да вземем от тях са многото екипни проекти, които задават на учениците. Проектите им помагат да напускат страната и да опознават нови места. Кръжоците и проектите ще сплотят децата и ще ги направят по-отговорни.

Нека се научим да уважаваме училището и нека участваме в промените на системата. Училището е добро място, защото ни дава образование, но трябва да дава знания и по човешчина!

Анна Стайкова 10б

Аз, ученикът

Не казваме истината на този, който не я заслужава

Преди време прочетох някъде това изречение и реших, че е вярно. Кой заслужава истината? Всички твърдим, че искаме да я чуем, но дали сме готови? Лесно ли е да я приемем?

Казваме, че за да говорим истината, трябва смелост, кураж. Но същото е необходимо и за този, който слуша. Готови ли сме да понесем този „товар“? Разбира се, когато това, което ни кажат, съвпадне с нашето мнение и не наруши спокойствието ни, сме щастливи и го приемаме безусловно. Но ако не е така, не се ли опитваме да „настроим“ истината към нашите чувства и мнение? Задаваме уточняващи въпроси, търсим оправдаващи обстоятелства. И ако не чуем нещо, поне малко смекчаващо чутото, настроението ни рухва, целият ни ден се проваля, а понякога това трае доста по-дълго. Случва се дори да упрекваме този, който е уважил искането ни да чуем истината. И така всеки път, когато нещата не са, каквито искаме. Дали тогава не е по-добре да не настояваме толкова за прословутата истина? Поне докато не бъдем готови да я чуем и да живеем с нея.

Понякога дори си мисля, че сме посклонни да чуем (или да кажем) част от истината.. И колкото и да искаме исти-

ната, цялата (горчива) истина, човек е устроен като че ли да приеме една украсена, смекчена и приятна полуистина. А това значи, че не заслужаваме истината? Това значи, че трябва да се научим не само да казваме истината, но и да я приемаме.

А истината не е ли доста относителна. Представете си например, че сте си купили нова рокля и я показвате на две приятелки: едната казва, че ви стои чудесно и наистина го мисли, а другата, че не ви харесва. Някоя от тях лъже ли? Разбира се, това е един елементарен пример за онагледяване.

Така че истината... моля! Но чия? И коя - ако имаме избор, какво бихме избрали да чуем - горчивата или подсладената истина?

Когато настояваме за правото да казваме своята истина, нека не забравяме, че трябва да сме готови да чуем и другите истини. Дори и да не ни харесват!

Виктория Енева 9з

„Нашият живот губи смисъл в мига, когато започнем да мълчим за нещата, които имат значение” – Мартин Лутер Кинг

На какво ни учи училището? Сигурно ще кажете да четем, да пишем, да мислим. Аз бих казала, че в училище не научаваме нищо повече от факти, които съвсем скоро се изпаряват от главите ни като гореща вода от чайник. Единственото трайно нещо, което остава в съзнанието ни след 12 години повтаряне, е седни и мълчи.

Противно на поговорката мълчанието не е злато, а блато. Първите стъпки в него започваме да правим още по време на началното си образование. В този период сме най-податливи на моделиране, следваме всеки, който бъде посочен за авторитет, изпълняваме всичко дословно, всяка информация ни се поднася наготово. Кажем ли нещо „грешно“, сме порицавани, затова се научаваме да не говорим, освен ако нямаме точно формулиран отговор на въпроса.

Следва прогимназиалният етап на обучение. Почти нищо не се променя, все същото декламиране на заучени фрази. Затова с времето спираме да мислим, започваме да зубрим или започваме да протестираме. Представянетоо на собствена гледна точка става все по-рядко, но тук освен порицанието на авторитетите се появява и отхвърлянето на връстниците. И някак с течение на времето започваме да се страхуваме, че ако мнението ни се различава от общоприетото, то е „грешно“ и не бива да го изказваме, а да го премълчим.

В гимназията сме в блатото до шия, а завършим ли, вече няма илизание. Мълчим за нещата, които не ни харесват, за тези, които искаме да променим, за тези, за които смятаме, че сме прави. Днес мълчим в училище, утре ще мълчим в университета, за да си вземем изпитите, а вдругиден... е, тогава мълчанието ще бъде вече навик. Ще се отказваме от вярванията си, защото няма да бъдат приети и защото така сме научени. Ще бъдем такива, каквито за съжаление сме днес - едно мълчаливо стадо, вървящо по добре утъпкани пътеки. Но този път води към дълбините на посредствеността.

Затова нека си кажем истината, без да я скриваме зад красиви, но измамни думи. Нашата образователна система ни претопява, учи ни на страх и подчинение. А това не трябва да се случва. Училището трябва да ни дава криле, да ни прави уверени във възможностите ни, да ни стимулира да се развиваме, да ни помага да изразяваме себе си. Но вместо това губим всякакво усещане, че сме повече от това, на което ни учат.

В крайна сметка се оказва, че сме твърде морални, за да говорим, твърде толерантни, за да бъдем себе си, твърде възпитани, за да казваме истината и недостатъчно безсрамни, за да говорим за истинските си желания.

Магдалена Минкова 12б

Малки истории

8 март

Вече си помислихте, че сме забравили този празник, нали? Напротив. Без да се интересуваме от неговото начало, исторически причини и деструктивната ни човешка природа да отричаме, ние знаем този ден като празник на своите майки. И искаме, традиционно за нас, да им го честиптим по нетрадиционен начин - с това интервю. Имайте търпение и четете! Не си задавайте въпроси с кого разговаряме, защо, как избрахме интервюирания. Просто четете и мислете за своите майки!

Живот за другите

Днес все повече и повече образовани хора са принудени да не работят това, което са завършили, а някоя неблагоприятна работа за минимална заплата. Ще ви запозная с Дарина Велева – дипломиран учител по история и цивилизация, понастоящем чистачка в едно училище.

- Защо се принудихте да работите като чистачка?

- Когато завърших висшето си образование, бях много ентусиазирана и започнах да си търся работа, но нямях късмета да започна работа в училище. Родиха се децата ми, бях по майчинство, докато един мой роднина ми предложи да работя в едно училище, но не като учител, а като чистачка. Първоначално това ми се стори унижително. Казах си, че не съм учила толкова много за това. Но най-накрая се съгласих. Трябваша ми пари. Човек не може да прекара живота си вкъщи. И така работя вече 7 години.

- Когато някой Ви попита какво работите, срамувате ли се да му споделите, истината ли казвате или лъжете?

- Обичайно не лъжа какво работя, тъй като не се срамувам от това, но веднъж се случи. Убеждавах една моя стара приятелка, че работя като учителка, докато тя не разбере сама, че това не е така. Почувствах се странно, но го преглътнах. Сега не поддържаме връзка. Може би тя се срамува от мен, но

това означава само едно – че тя не е била такава, за каквато съм я мислела и не заслужава приятелството ми, след като го захвърли толкова лесно. И тогава си казах, че животът продължава и че всяко зло е за добро.

- Какво е отношението на учениците към Вас и труда Ви?

- Сред учениците има такива, които уважават труда ни, и такива, които се отнасят с пренебрежение към това, което правим. Затова нарочно ни се подиграват и ни повтарят, че това ни е работата, но това е знак на ниска култура и липса на възпитание в семейството от страна на родителите. Аз лично възпитавам децата си да уважават всеки труд.

- Работата влияе ли зле на самочувствието Ви?

- Не. Това е просто работа. Да, не е това, за което съм си мечтала, но в живота не става винаги така, както искаме. Понякога сме принудени да правим компромиси в името на по-важни неща. Кой знае, може би някой ден нещата ще се променят.

- Мислите ли, че децата

Ви се срамуват от Вас?

- Надявам се да не е така, въпреки че съм се притеснявала основно за това, когато започнах тази работа. Казвах си, че няма нищо лошо в това. Мисля, че не се срамуват от мен и работата ми, защото с нищо не ми го показват. С дъщеря ми сме като най-добри приятелки. Тя ми споделя всичко, иска моите съвети по различни въпроси, не се караме за сериозни неща, а само за дреболии. Старая се да съм добра майка и да върша всичко с всеотдайност и любов. Надявам се да го оценяват. И въпреки че не съм известна личност или на висок пост, аз съм просто човек, който е отдаден на семейството си и щастието в него е моя мисия.

- Благодаря за това интервю и за всичко останало, МАМО!

На майките – най-красивото, най-силното и най-мъдрото в живота ни - с много любов!

Цветомира Велева 9з
Интервюто е домашна работа по български език, част от обучението в публицистични жанрове

Имам въпрос, имам нужда от помощ

Всеки се сблъсква с проблеми в даден момент от живота си и за да продължи да се развива, трябва да ги превъзмогне. Но понякога това е твърде трудно.

Представете си, че ви се налага да решите цял сборник със задачи. В него все ще има някоя сложна задача, която ще ви бъде непонятна. Но вместо да си губите времето с безсмислени опити да я решите или да се откажете напълно, ще се обърнете към вашия учител. Той ще ви покаже как да подходите към нея и как да я решите. Вие вече ще имате отговор и опита, който ще ви е нужен да се справите, ако пак се изправите пред подобна трудна задача.

Този сборник е вашият живот и всяка задача е едно предизвикателство или понякога дори препятствие. А когато не можем да се справим с някои от проблемите на битието, се обръщаме към психолога. Той не е точно учител, но ни учи как да се справяме с живота, как да разбираме своите емоции и как да водим един по-спокоен и щастлив живот.

Като хора ни е предопределено цял живот да се учим, затова не трябва да се упрекваме, ако сме допуснали грешка или ако не знаем как да по-

стъпим. Нормално е и да не можем да се справим със своите емоции, хората по природа сме податливи на своите чувства. Но е правилно вместо да търсим начин сами да превъзмогнем своите проблеми и емоции и да ги потулваме от страх - да признаем, че имаме нужда от подкрепа. Хората предпочитат приятелите си за това, защото ги познават и им имат доверие. Но точно това, че ни познава, пречи на нашия приятел да се изказва обективно върху някои въпроси. Винаги съществува и опасността, този приятел след време да не ни е толкова близък и би могъл да разкрие нашите тайни на някого.

Ето защо ви предлагаме - пишете на нашия адрес el_vestnik@abv.bg и споделяйте своите проблеми, задавайте въпросите си! Ще получавате компетентни отговори от психолог! Обобщените проблеми ще коментираме на страниците на вестника като казуси и ситуации!

Жанин-Ал Шаргаби 11б
Ученически съвет

Седем основни принципа на най-добрите образования в света

Постоянни интелектуални предизвикателства

Център на извънучилищния живот са библиотеките, има традиция за колективно четене на пресата и обсъждане на актуалните събития. Децата разбират, че учителят е човек, който винаги е готов да те подкрепи в търсенията ти, да ти помогне да коригираш грешките си и да те насочи при избора на бъдеща кариера.

Среци с интересни хора от различни сфери

Това не са просто беседи за поддържане на разговора, а открит диалог без условности.

Разнообразни форми на обучение дори по един и същ предмет

Литературата например се изучава от три гледни точки едновременно: на единия урок на децата се предлага материал за анализ. На друг – обсъждат моралните проблеми и историко-художествения контекст на произведението: епохата, личността на автора и защо му е било важно да пише за това. И накрая, най-задълбоченото ниво, е лингвистичният анализ.

Индивидуални консултации по професионално ориентиране

Как да направя информиран избор между Харвард и Станфорд например? Това са лични консултации, с които ученикът започва да се среща в 8-9 клас, веднъж на срок, а с приближаването на края на годината – всяка седмица. Този човек

разполага с пълната информация за учебните и извънучебни постижения на детето и на тази база коментира с него перспективите му за постъпване в университет и за по-нататъшна кариера.

Изграждане на лидерски качества

Да бъдеш лидер, не значи просто да си популярен. Програмата по възпитание на лидерски качества е задължителна част от обучението в средните и горни класове на много училища.

Връзка с местните общности

Децата излизат от училището не просто за да потичат и да вдигнат шум, а и за да посетят възрастен човек и да му помогнат с каквото е нужно.

Училищните клубове

Бюджетът им се формира частично от училището, но по-голямата сума събират самите деца. Ако децата се интересуват от роботика, благотворителност или футбол, се обединяват и заявяват желанието си да основат клуб. С тях работи учител с функцията на ментор, който им помага в организацията. Управлението на клуба е поверено на учениците. Те избират президент и мениджъри на различните събития, които планират. За да съберат средства за клуба си, учениците обикновено организират благотворителни базари, концерти, разнасят рекламни материали.

Какво мислите за всичко това?

По материали от интернет

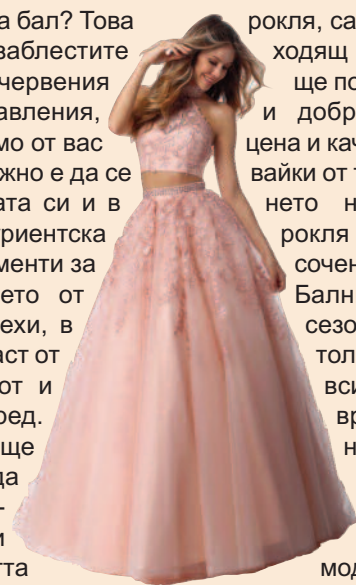

В надпревара за титлата „Кралица на бала“

Абитуриенти, готови ли сте за бал? Това е вашият ден, в който ще заблестите като холивудски звезди на червения килим. Очаквате ли забавления, блясък и стил? Те зависят само от вас и са свързани помежду си. Важно е да се чувствате комфортно в кожата си и в дрехите си. Изборът на абитуриентска рокля е сред най-важните моменти за всяко момиче. Преобличането от обикновените ежедневни дрехи, в красиви рокли и костюми, е част от посвещението в новия живот и пътя, който ще поемете напред. Една бляскава нощ, която ще помните завинаги! Трябва да изберете тази рокля, която отговаря на вашите представи и пасва най-точно на същността ви.

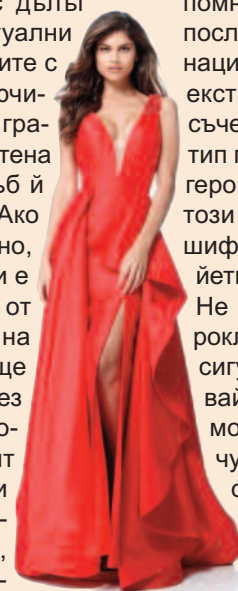
Изборът на абитуриентски тоалет често е труден заради разнообразието от видове, което се предлага на пазара. Условието, на които отговаря всяка идеална

рокля, са три: модел, който е подходящ за фигурата, цвят, който ще подсили чертите на лицето и добро съотношение между цена и качество на дрехата. Започвайки от тези изисквания, намирането на перфектната бална рокля става много по-целенасочено.

Балните рокли всеки нов сезон са колкото различни, толкова и еднакви, защото всичко рано или късно се връща на мода. Едни от най-предпочитаните детайли сред абитуриентките са дантела, бродат, пайети и бродерии. На мода тази година ще бъдат млечните цветове - корал, мента, млечнобяло, розово, пудра, шампанско, както и флоралните мотиви. Ултрадългите бални рокли определено ще превърнат всяко момиче в принцесата на бала. Ако

доскоро роклите с шлейф бяха най-разпространени по булчинските щандове, то през 2018-а това няма да бъде така, защото сред най-носените през този сезон ще бъдат тези, които са с дълъг шлейф. Изключително актуални са роклите с ръкави. Моделите с отворен гол гръб са изключително впечатляващи и грациозни. Дори и да е с изчистена и проста кройка, голият гръб й придава женствен акцент. Ако заложите на огненочервено, няма да сгрешите. То винаги е на мода и ще ви отличи от останалите. Ретророклите на 20-те, излъчващи разкош, ще бъдат особено актуални през 2018 година. Бродатът и проблясващите мъниста носят усещане за загадъчност и игривост. Изтънчени, шармантни и толкова елегантни, роклите тематично са в зла-

тисти, медени и сребристи цветове, придаващи още повече блясък. Дантелата е вечна! Тя е кралицата на материите. Дантелената рокля е изтънчена и нежна, напомня за ретростила, който през последните години се завръща, в комбинация с гол гръб. А за тези, които обичат екстравагантното, подходящ модел е и съчетанието между бюстие и пола. Рокля тип принцеса, напомняща на приказните герои, ще намерите във всяка колекция този сезон. Материите са предимно шифон, тюл и дантела, детайлите - пайети, скъпоценни камъни и бродерии. Не е задължително вашата мечтана рокля да съвпада с тенденциите. Ако сте сигурни какво искате, не се съобразявайте с тях. Различното винаги е на мода. Изберете рокля, в която ще се чувствате специална и ще засияете... от щастие!

Камелия Григорова 10Б

Тест

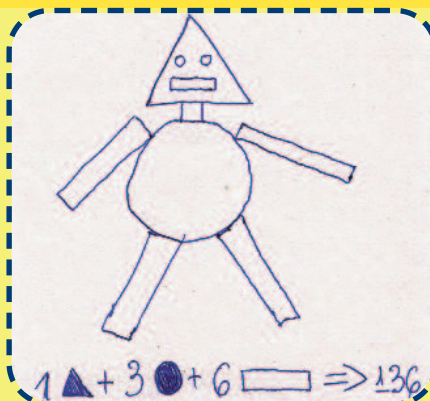
Разгадай същността си с рисунка

Нарисувай човече, като това на снимката, с 10 елемента, които могат да бъдат само квадрати, триъгълници и кръгове. Може да ги включите в рисунката си по всякакъв начин, единственото задължително условие е да са 10.

След като сте готови, трябва да получите числото, отговарящо на същността ви. Ето как се образува то:

- Стотици – броят на триъгълниците
- Десетици – броят на кръговете
- Единици – броят на квадратите

Получихте числото си, сега го намерете и разберете какъв е вашият тип.

Тип 1 – ръководител
Числа: 910, 901, 820, 811, 802, 730, 721, 712, 703, 640, 631, 622, 613, 604

Вие притежавате лидерски позиции, можете да бъдете отлични ръководители. Притежавате дар слово, имате висока езикова култура, приспособявате се лесно към каквато и да е социална среда и умеете да се контролирате, щом стане въпрос за доминиране над останалите.

Тип 2 – отговорен изпълнител

Числа: 550, 541, 532, 523, 514, 505

Тези хора притежават доста от характеристиките на тип 1 с тази разлика, че при взимане на решения са по-колебливи. Отнасят се много отговорно към работата си, възискателни са както към другите, така и към себе си, за тях справедливостта и правотата са от голямо значение. При тях често се наблюдават проблеми с нервната система, вследствие от напрежението на работното място.

Тип 3 – тревожно-мнителен

Число: 460, 451, 442, 433, 424, 415, 406

Невероятни хора, които често успяват във всичко, с което се захранат. Притежават способността да се справят с редица неща - от дребни и фини ръчни занаяти до проявяване на богати заложби в литературата. Лесно е да се досетим, че тези личности рядко се ограничават с една професия. Те често сменят работата си, а понякога хобито им се превръща в основно средство за изкарване на прехраната. Дразнят се адски

много от мръсотия и хаос, заради които често се карат с другите. За жалост понякога си нямат доверие, съмнителни са, раними и наивни са. Искат да чувстват подкрепата на околните.

Тип 4 – учен

Числа: 370, 361, 352, 343, 334, 325, 316, 307

Често тези личности се абстрахират от реалността и попадат в свой собствен свят. Могат да разсъждават изключително задълбочено, обмислят добре всяка своя крачка и са душевно уравновесени. Това най-често са хората на изкуството – аниматори, театрални режисьори, актьори, циркови артисти и други.

Тип 5 – интуитивен

Числа: 280, 271, 262, 253, 244, 235, 226, 217, 208

Слабото място на тези хора са нервите, те често се чувстват изморени до краен предел именно заради тях. Абсолютни алтруисти, винаги мислят за другите, загрижени са. Притежават невероятно въображение, креативни са, могат да се научат и да се справят с почти всичко, творчески натури. За тях преминаването от една дейност към друга не представлява трудност. Понякога се превръщат в „адвокати на малцинството“. Имат силен самоконтрол, създават свои морални норми и принципи и „скачат“ веднага щом някой опита да посегне на свободата им.

Тип 6 – художник, изобретател, конструктор

Числа: 145, 136, 127, 118, 109, 046, 037, 028, 019

Сигурно се досещате, че това са личности с голямо въображение и висока креативност. Често се

занимават с нещо в сферата на интелектуалното и художественото творчество. Имат технически наклонности и за жалост – по-ниско самочувствие. Интроверти са, но не се влияят от другите, а следват собствените си принципи и морал. Доста са емоционални, а мотивацията им идва от собствените уникални идеи, които непрекъснато се въртят в главата им.

Тип 7 – емоционален

Числа: 550, 460, 451, 370, 361, 352, 280, 271, 262, 253, 190, 181, 172, 163, 154, 091, 082, 073, 064, 055

Страшно емоционални, плачат за почти всичко! Не им пускайте тъжни филми и не им говорете за жестокост. Проявяват такова съчувствие към хората с тежка съдба, че сякаш самите те стават част от нея. Хаят много енергия за чуждата болка, изтощават се и често това е пречка за реализиране на плановете им.

Тип 8 – нечувствителен към преживяванията на другите

Числа: 109, 208, 307, 406, 505, 604, 703, 802, 901

Пълни противоположности на тип 7 – не им пука за съдбата на околните, каквато и да е тя. Понякога се случва така, че дори оказват още по-силен натиск върху хората, без да се замислят какво причиняват. Абсолютни темерути, които лесно могат да накарат другите да правят това, което те смятат за правилно. Има ситуации, в които се затварят в собствен омагьосан кръг.

Иван Жунтовски 11м

Зорко око

Още не е ясно кога е роден Ботев?!

През януари отново имаме повод да се поклоним на поета и революционер Христо Ботев. Какво открихме, когато го направихме? На бюста му на бул. „Христо Ботев“ в нашия град стои познатото: 1847 – 1876. В брой 30 на вестника ние разсъждавахме подробно по този въпрос, че според нас е правилно и коректно годината на раждане да е 1848, както всички знаем. Припомняме основанията си. Ботев е роден на 6 януари 1848 година и е загинал на 1 юни 1876 година. Но на паметника, както виждате, пише 1847 година, както се е смятало, че е роден по стар стил - на 24 декември. Затова е и наречен Христо. Няма как едната дата да е по стар, а другата – по нов стил. Така излиза, че поетът е живял една година повече.

Ние, от екипа на вестника, сигнализирахме за тази грешка, защото е некоректно да се смесват две времена, особено ако се налага да бъдат срещнати на паметник на велик българин. Обещахме, че ще проверим има ли резултат от нашия сигнал. Училищният сайт показва, че електронният ни 30 брой е прочетен почти 1000 пъти, но, явно, не от точните хора.

В@з Буки Веди

Честита Баба Марта!

Бъдете здрави, бели и червени, усмихнати, засмени!

2а клас

В следващия брой

По традиция майският брой на „В@з Буки Веди“ тематично ще е свързан с изпращането на Випуск 2018! Ако имате предложения и оригинални идеи как да представим абитуриентите, не пропускайте да ни пишете! Ако смятате, че сред дванайсетокласниците има изявени в различни области, интересни личности, за които трябва да разкажем на раздяла, пишете ни! Всеки абитуриент може да стане автор в следващия брой!

Адресът е известен: el_vestnik@abv.bg

Как да бъдем идиоти в театър?

Колко често ходите на театър? Попадали сте в театъра случайно, защото там ви е стоварил влакът, или сте си хванали интелигентно гадже?! Възможно е да се объркате и да се държите с уважение към изкуството. Не се притеснявайте! Ако изпълните тези съвети, със сигурност ще покажете колко сте велики и оригинални и ще привлечете вниманието на всички в салона!

Официалните дрехи в театъра са уважение

В деня на постановката не забравяйте да обуе официалния си анцуг или най-скъсаните си „арт“ дънки, от които се вижда повече плът, отколкото плат!

Малко толерантност

Когато някой иска да си стигне до мястото, задължително мърморете, дори една балканска псувня би била идеална в този случай.

Модерно закъснели

Когато става дума за театър, закъснението не е нищо по-различно от груба селска проява. Не може да влизате дори две минути след началото на постановката.

Изключваме звука и вибрацията на телефоните

Няма нищо по-ефектно от това в средата на монолога на Хамлет въздухът да се

разцепи от фабричната мелодия на Samsung.

Не проверяваме какво става във Facebook

Светещото петно на Facebook-а ви в призрачно-приказната тъмнина на театралния салон е абсолютно уместна проява на уважение към актьорите, която трябва да се поощрява с аплодисменти.

Не ядем в залата

Театърът не е кино. Когато отидете да гледате „Петдесет нюанса освободени“, на Дакота Джонсън и Джейми Дорнан не им пука, че хрупате пуканки и си мажете брадичката с барбекю сос за начос. Театралните актьори обаче, ако не сте забелязали, са там, пред вас, но не се притеснявайте! Те нали са там да ви забавляват, пък и вие сте си платили! Така че яжте пийте и накрая си изхвърлете опаковките под седелката!

Не обясняваме на съседа на уше

какво се случва

Ако сте загрижени, че човекът, с когото сте отишли на театър, не е достатъчно интелигентен, за да схване постановката, не го оставяйте в неведение - задължително повторете всяка реплика, за да сте сигурен, че е разбрал всичко.

Затъмнението след последната реплика не е краят на постановката

Нямате търпение „таз простотия, дет са ви завели от даскалото“ да свърши. Не пропускайте, щом чуете последната реплика на актьора, да изхвърчите през вратата, за да си купите цигари.

Аплодираме актьорите. Задължително!

Поклонът в театъра не са финалните надписи в киното! На поклона се очаква от вас да аплодирате и да тръгнете към вратите чак когато актьорите излязат от сцената! Най-простащото и грозно нещо

е салонът да се изпразни, преди актьорите да са приели поздравленията си от публиката.

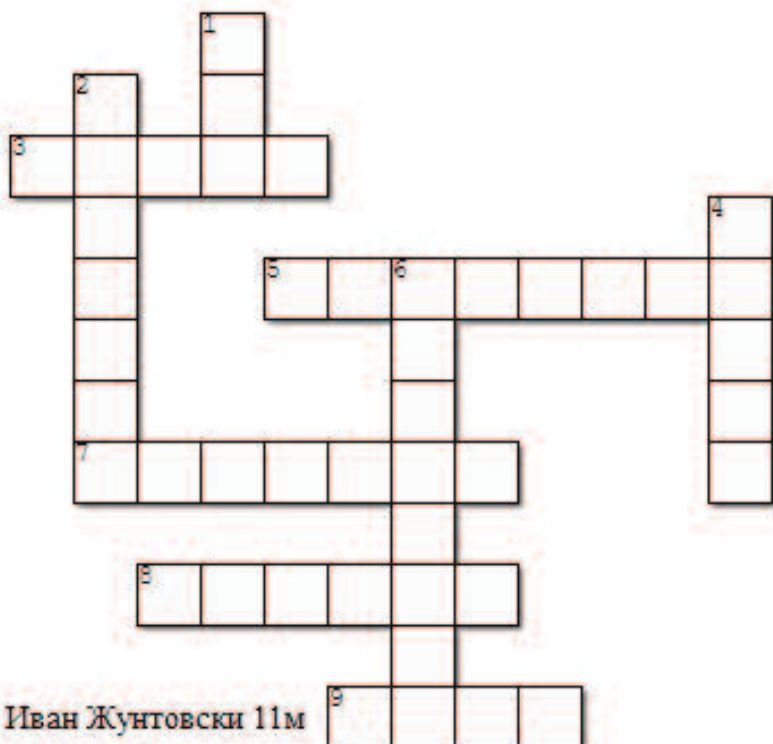
Излизането от салона

Моментът, в който дадена тълпа трябва да се изсипе от едно място и да се излее на друго, винаги е кризисен. Добре е обаче да запазите спокойствие след края на постановката и кротко да изчакате реда си, преди да излезете. Това не е Kaufland, „примоците“ няма да свършат, че да се ргате с лакти.

Театърът, уважаеми мои съученици, е светиня. Единственото живо изкуство, което се случва пред очите на своите консуматори. И заслужава, като влизаме в неговите покои, да не се държим като идиоти. Заради самото изкуство и заради къртовския труд на театралните артисти! Благодаря Ви за вниманието!

Иван Жунтовски 11м

Кръстословица: Какво знаеш за Васил Левски

ХОРИЗОНТАЛНО

3. Близо до кой град е обесен Васил Левски?
5. През кой месец е заловен Апостола?
7. Под какво име се замонашва Левски?
8. Фамилията на Васил Левски е...
9. Как се казва майката на Левски?

ВЕРТИКАЛНО

1. През кой месец е роден Левски?
2. Кой комитет е избран за централен?
4. "Свята и ... република"
6. Мрежа от какво изгражда Левски в България?

Иван Жунтовски 11м

Рубрика

Граматика на грешките

Васил Левски – Апостола или Васил Левски – Апостолът

Във връзка с годишнини на Левски много често се употребява името Апостола. Така нарицателното съществително апостол се превръща в прозвище, придобива точно, конкретно значение и се употребява като собствено. Характерна черта на прозвищата е, че те непременно трябва да се членуват. Ето защо в изречение като „Тридесет и шест годишният Апостол е организиран 500 тайни комитета.“ не може да се говори за прозвище и името апостол следва да бъде написано с малка буква. Още повече това се налага и от факта, че имаме и лично име Апостол.

Другият проблем е пълен или непълен член – Апостола или Апостолът?

В нашия език е прието прозвището да бъде членувано с непълен член независимо от синтактичната си роля. Това се обяснява със стремението то да се приближи до собствените имена, които имат една постоянна неизменяема форма.

Следователно прозвището на Васил Левски е Апостола, а не Апостолът. Във всички случаи. Същото се отнася и за едно друго негово име – Дякона.

20 вида сирене или 20 вида сиренета

Ако се опитате сами да си дадете отговор, като съпоставите тези словосъчетания с други подобни, съвсем ще се объркате – 5 сорта круши, 2 сорта ягоди. Примерите ви водят към 20 вида сиренета, но това не е правилната форма. Нужни са ни малко знания за категорията число в българския език, за да не се колебаем. Някои съществителни имена, означаващи хранителни продукти, култури, не притежават форми за множествено число, а формата им за единствено има събирателно значение. Например готвя ориз, купувам сирене, бера царевица. Така е и с памук, грозде, тютюн, ечемик...

И така в изрази като 20 вида сирене, 3 тона царевица съществителното име се употребява в единствено число.

В@з Буки Веди

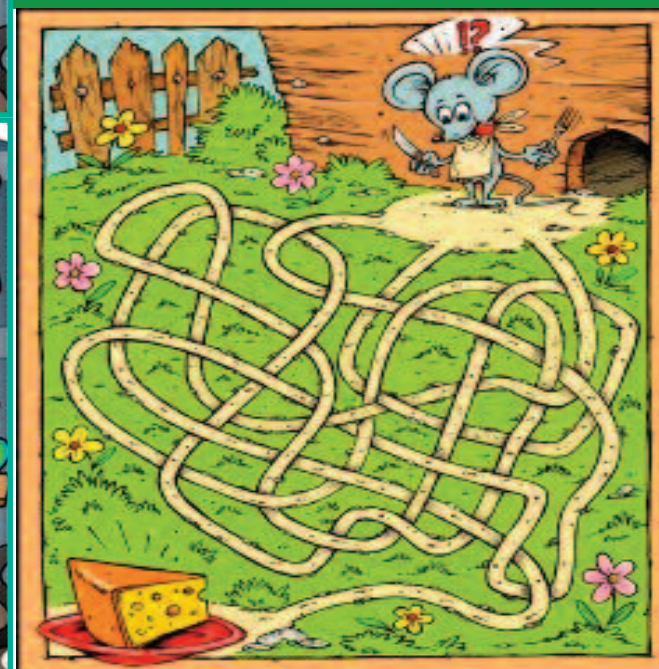

Открий грешката

Правилно ли пишем?

Подчертайте правилно написаните думи! побягна, бързешком, морално-етичен, ще печат, косвен, кадифена, научно-популярен, абсцес, зачерквам, възкръствам, предупреждение, осмивам, Йордан-Йовкови драми, строяли, ореховокафяв, тридесет и пет годишен, предвзетост, дизайн, софиянец, съдба, мирис, целофан, загадачен, теоритичен, олтарят, незгоди, шотлански, площта, изстребителът, нехрани-майко, двойствен, гостба, заяк, нарастнал, колониялен, интриганство, папратта, предрасъдък, кафе-машина, в предвид.

Отговорите – в следващия брой. Тези от вас, които държат на своята езикова култура, да изпращат своите отговори на познатия адрес el_vestnik@abv.bg. Имената на всички, които са отговорили правилно, също ще публикуваме в следващия брой.

Средно училище “Иван Вазов” - гр. Плевен

УЧЕБНА 2018 / 2019 ГОДИНА ПРИЕМ В ОСМИ КЛАС

По Наредба №10 на МОН от 01.09.2016 г. за организация на дейностите в училищното образование (обн., ДВ, бр.73 от 16.09.2016 г., изм. и доп., бр.12 от 03.02.2017 г., изм. и доп. бр.46 от 09.06.2017 г., изм. и доп., бр.77 от 26.09.2017 г.)

1. Прием в пет паралелки с интензивно изучаване на английски език:

1.1. Една паралелка с профил „Хуманитарни науки“:

- 1.1.1. Брой ученици – 26;
- 1.1.2. Профилиращи предмети – **български език и литература, история и цивилизации, английски език, информационни технологии;**
- 1.1.3. Форма на обучение – **дневна;**
- 1.1.4. Срок на обучение – **5 / пет / години;**
- 1.1.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**
- 1.1.6. Балообразуване – три пъти оценката от изпита по **български език и литература** + оценката от изпита по **математика** + оценките по **български език и литература и история и цивилизации** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

1.2. Една паралелка с профил „Обществени науки“:

- 1.2.1. Брой ученици – 26;
- 1.2.2. Профилиращи предмети – **география и икономика, история и цивилизации, английски език, информационни технологии;**
- 1.2.3. Форма на обучение – **дневна;**
- 1.2.4. Срок на обучение – **5 / пет / години;**
- 1.2.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**
- 1.2.6. Балообразуване – три пъти оценката от изпита по **български език и литература** + оценката от изпита по **математика** + оценките по **география и икономика и история и цивилизации** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

1.3. Една паралелка с профил „Природни науки“:

- 1.3.1. Брой ученици – 26;
- 1.3.2. Профилиращи предмети – **биология и здравно образование, химия и опазване на околната среда, английски език, информационни технологии;**

Покана за среща с родители

На учениците, завършващи четвърти клас в други училища – на 8 май от 18.00 часа;

На учениците, завършващи четвърти клас в СУ “Иван Вазов” – на 9 май от 18.00 часа.

Срещите са в ст. 318 - зала „Европа“

Редакционен екип

Мерилин Писина, Преслава Кръстева, Иван Жунтовски, Йоана Кирилова, Магдалена Минкова, Виолета Антонова, Камелия Григорова, Анна Стайкова, Християна Тасева, Миглена Бурова, Илейн Иванова, Виктория Енева, Зина Махмудова, Елица Борисова
Предпечат – Мерилин Писина и Преслава Кръстева; консултант – Йончо Йончев

Редактор-консултант – Радинка Иванова
гр. Плевен ул. “Иван Вазов” № 46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; suivanvazov.com

Броят е редакционно приключен на 06.03.2018г.

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен
Предпечат: FFDprepress.com
Печат: FFDprint.com

Хартия: www.ema-bg.com
Тираж: 1000

Покана

Училищното ръководство на СУ “Иван Вазов” очаква родителите на учениците, завършващи седми клас през учебната 2017/2018 година, на среща – разговор.

16 май от 18.00 часа, ст. 318 – зала “Европа”

- 1.3.3. Форма на обучение – **дневна;**
- 1.3.4. Срок на обучение – **5 / пет / години;**
- 1.3.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**
- 1.3.6. Балообразуване – оценката от изпита по **български език и литература** + три пъти оценката от изпита по **математика** + оценките по **биология и здравно образование и химия и опазване на околната среда** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

1.4. Една паралелка с профил „Софтуерни и хардуерни науки“:

- 1.4.1. Брой ученици – 26;
- 1.4.2. Профилиращи предмети – **информатика, информационни технологии, английски език, математика;**
- 1.4.3. Форма на обучение – **дневна;**
- 1.4.4. Срок на обучение – **5 / пет / години;**
- 1.4.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**
- 1.4.6. Балообразуване – оценката от изпита по **български език и литература** + три пъти оценката от изпита по **математика** + оценките по **български език и литература и математика** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

1.5. Една паралелка с профил „Математически“:

- 1.5.1. Брой ученици – 26;
- 1.5.2. Профилиращи предмети – **математика, информатика, информационни технологии, английски език;**
- 1.5.3. Форма на обучение – **дневна;**
- 1.5.4. Срок на обучение – **5 / пет / години;**
- 1.5.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**
- 1.5.6. Балообразуване – оценката от изпита по **български език и литература** + три пъти оценката от изпита по **математика** + оценките по **български език и литература и математика** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

език и литература + три пъти оценката от изпита по **математика** + оценките по **български език и литература и математика** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**